

ਦਰਦ ਕੇ ਆਂਸੂ

ਹਰਭਜਨ ਢਿੱਲੋਂ

ਦਰਦ ਕੇ ਆਂਸੂ

.ਗਜ਼ਲ ਔਰ ਗੀਤ ਸੰਗ੍ਰਹਿ

ਏਸੇ ਕਲਮ ਤੋਂ

- ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ (ਸੰਮਿਲਤ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ, 2005)
- ਮਹਿਕ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ (ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ, 2005)
- ਢੋਲ ਉੱਤੇ ਜੱਗ ਨੱਚਦਾ (ਗੀਤ/ਗਜ਼ਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, 2006)
- ਹਾਲ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦਾ (ਗੀਤ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ, 2006)
- ਦਰਦ ਕੇ ਆਂਸੂ (ਗਜ਼ਲ ਐਂਡ ਗੀਤ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ, 2005)

Dard Ke Aansoo (Poetry)

by : Harbhajan Dhillon

4 / ਦਰਦ ਕੇ ਆਂਸੂ

ਸਮਰਪਿਤ

ਪਿਆਰੀ ਬੜੀ ਬਹਿਨ ਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਾਸੀ
ਬਹਿਨੋਈ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਬਾਸੀ
ਔਰ
ਪਰਿਵਾਰ ਕੇ ਨਾਮ

•

ਨ ਮੈਂ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਲਿਖਾਰੀ
ਮੇਰੀ ਦਾਸਤਾਂ ਹੈ ਬੜੀ ਹੀ ਨਿਆਰੀ
ਨ ਜੁਗਨੂੰ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਨ ਹਾਂ ਚਿੰਗਾਰੀ
ਇਹ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਤਾਂ ਹੈ ਬਸ ਕਲਾ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ

•

6 / ਦਰਦ ਕੇ ਆਂਸੂ

ਖਾਬ ਹਮ ਨੇ ਅਜੀਬ ਦੇਖਾ ਹੈ।
ਉਨ ਕੋ ਅਪਨੇ ਕਰੀਬ ਦੇਖਾ ਹੈ।
ਉਨ ਕੀ ਆਂਖੋਂ ਮੇਂ ਦਰਦ ਕੇ ਆਂਸੂ,
ਭੋਲਾ ਚਿਹਰਾ ਗਰੀਬ ਦੇਖਾ ਹੈ।
ਉਨ ਕੀ ਜੁਲਫੋਂ ਮੇਂ ਚਾਂਦ ਕਾ ਛਪਨਾ,
ਬਨ ਕਰ ਬਿਗੜਾ ਨਸੀਬ ਦੇਖਾ ਹੈ।
ਦੂਰ ਸਾਗਰ ਕੀ ਸੁਰਖ ਲਹਿਰੋਂ ਮੇਂ,
ਅਪਨਾ ਡੂਬਾ ਹਬੀਬ ਦੇਖਾ ਹੈ।
ਏਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਕੇ ਬੰਦ ਪਿੰਜਰੇ ਮੇਂ,
‘ਢਿੱਲੋਂ’ ਤਨਹਾ ਅਦੀਬ ਦੇਖਾ ਹੈ।

★

ਬੋੜੀ ਸੀ ਪੀ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਹਮ ਝੁਮਨੇ ਲਗੇ ।
ਤਸਵੀਰ ਉਨ ਕੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਫਿਰ ਚੁਮਨੇ ਲਗੇ ।
ਸਾਕੀ ਨੇ ਨਜ਼ਾਕਤ ਸੇ ਜਾਮ ਜੋ ਦੀਆ,
ਅਪਨੇ ਹੀ ਘਰ ਕਾ ਰਾਸਤਾ ਹਮ ਭੁਲਨੇ ਲਗੇ ।
ਸੂਰਜ ਕੇ ਡੁਬਤੇ ਹੀ ਐਸੀ ਹਵਾ ਚਲੀ
ਖ਼ਲਾ ਮੇਂ ਬਾਦਲੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਹਮ ਘੁਮਨੇ ਲਗੇ ।
ਉਨ ਕੇ ਹੁਸਨ ਕੀ ਜੈਸੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਹਮਨੇ ਕੀ,
ਇਤਨੀ ਸੀ ਬਾਤ ਪਰ ਵੋਹ ਤੋਂ ਰੁਠਨੇ ਲਗੇ ।
‘ਢਿੱਲੋਂ’ ਜਾਨੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਗੁਸਤਾਖ਼ੀਆਂ ਹੁਈਂ,
ਪਰੀਓਂ ਕੇ ਸਾਬ ਝੁਲਾ ਜਬ ਝੁਲਨੇ ਲਗੇ ।

ਜਬ ਮੌਸਮ ਨੇ ਲੀ ਅੰਗੜਾਈ।
ਮੁਝ ਕੋ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਹੈ ਆਈ।
ਪੀਪਲ ਕੇ ਪੱਤੇ ਪੱਤੇ ਪਰ।
ਤੇਰੀ ਹੈ ਤਸਵੀਰ ਬਨਾਈ।
ਬਾਦਲ ਕੋ ਆ ਗਇਆ ਪਸੀਨਾ,
ਮੁਖੜੇ ਪਰ ਜੋ ਜੁਲਫ ਲਹਿਰਾਈ।
ਦਾਨਿਸ਼ਮੰਦ ਸੀ ਭੂਲ ਜੋ ਕਰ ਕੇ,
ਮੈਂਨੇ ਫਿਰ ਸੇ ਠੋਕਰ ਖਾਈ
'ਢਿੱਲੋ' ਕੇ ਸੁਨੇ ਆਂਗਨ ਮੇਂ,
ਬਜੇਰੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਨਾਈ।

★

ਅਗਰ ਉਨ ਕੇ ਦਿਲ ਤਕ ਪਹੁੰਚਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋਤਾ।
ਤੋ ਮੈਂ ਇਸ ਉਮਰ ਮੇਂ ਭੀ ਜਵਾਨ ਹੋਤਾ।

ਅਗਰ ਉਨ ਸੇ ਗੁਫਤਗੂ ਹੋਤੀ ਰਹਿਤੀ,
ਤੋ ਮੈਂ ਕਭੀ ਨਾ ਬੇਜ਼ਬਾਨ ਹੋਤਾ।

ਸ਼ੋਖ ਰੰਗੋਂ ਕੀ ਕਿਸੀ ਬਸਤੀ ਮੇਂ,
ਮੇਰਾ ਭੀ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਹੋਤਾ।

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਕਿਸੀ ਅਜੂਬੇ ਮੇਂ,
ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਹੀਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਤਾ।

ਪੂਛਤਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸੇ ਗੁਜ਼ਰਾ ਗਾਹਕ,
ਕਿਸੀ ਕੀਮਤ ਕਾ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਅਗਰ ਸਾਮਾਨ ਹੋਤਾ।

★

ਤੁਝੇ ਦਿਲ ਸੇ ਭੁਲਾਉਂ ਕੈਸੇ।
ਤੁਮਹੇਂ ਅਪਨਾ ਬਨਾਉਂ ਕੈਸੇ।

ਮੈਂਨੇ ਕਾਂਟੇਂ ਸੇ ਮੁਹੱਬਤ ਕੀ ਹੈ,
ਫੂਲ ਕੇ ਦਿਲ ਸੇ ਲਗਾਉਂ ਕੈਸੇ।

ਤੇਰੇ ਆਨੇ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮੇਂ ਜਾਨਮ,
ਘਰ ਅਪਨਾ ਸਜਾਉਂ ਕੈਸੇ।

ਚਾਂਦ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਹੀਂ,
ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਯੇਹ ਬਤਾਉਂ ਕੈਸੇ।

ਦੋਸਤੋ ਆਈਨੋਂ ਕੀ ਬਸਤੀ ਮੇਂ,
ਸੰਗ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ ਉਠਾਉਂ ਕੈਸੇ।

ਹਰ ਤਰਫ ਹੈ ਚਸਨਗੀ 'ਢਿੱਲੋਂ',
ਜਾਮ ਹੋਟੋਂ ਸੇ ਲਗਾਉਂ ਕੈਸੇ।

ਮੁਝ ਕੋ ਐਸੀ ਪਿਲਾ ਦੇ ਤੂ ਸਾਕੀ।
ਹੋਸ਼ ਜਿਸ ਸੇ ਰਹੇ ਨਾ ਫਿਰ ਬਾਕੀ।

ਅਪਨੇ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਪੀਤਾ ਹੂੰ,
ਤੇਰੇ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਾਕੀ।

ਐਸੀ ਯੇਹ ਚੀਜ਼ ਜਬ ਦਿਲ ਕੋ ਲਗ ਜਾਏ,
ਛੋੜੇਂ ਫਿਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਛੋੜੀ ਜਾਤੀ।

ਜਿਸ ਕੋ ਚਾਹਾ ਨਾ ਪਾ ਸਕੇ ਅਬ ਤਕ,
ਯਾਦ ਉਸ ਕੀ ਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਆਤੀ।

ਉਨ ਕੇ ਆਨੇ ਕੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਤੋ ਦੇ,
'ਢਿੱਲੋਂ' ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਬ ਨਾ ਜਾਏ ਕਾਟੀ।

ਆਜ ਮੌਸਮ ਹੈ ਸੁਹਾਨਾ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾ ਸਾਕੀ।
ਜਗਹ ਜਗਹ ਪਰ ਮੈਖਾਨਾ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾ ਸਾਕੀ।
ਘਰ ਮੇਂ ਆਏ ਮਹਿਮਾਨ ਜੋ ਸ਼ੌਕ ਸੇ ਪੀਤੇ ਹੈਂ,
ਖੋਲ੍ਹ ਕਰ ਦਿਲ ਤੂ ਭੀ ਉਨ੍ਹੇਂ ਪਿਲਾ ਸਾਕੀ।
ਵਸਲ ਕੀ ਰਾਤ ਹੈ ਦੇਖਨਾ ਸਭ ਹੀ ਝੁਮੇਂਗੇ,
ਆਜ ਕੀ ਮਹਿਫਲ ਕੋ ਇਤਨੀ ਰੰਗੀਨ ਬਨਾ ਸਾਕੀ।
ਆਜ ਹਮ ਭੀ ਖ਼ੁਬ ਪੀਏਂਗੇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਾਥੋਂ ਸੇ,
ਏਕ ਕੇ ਬਾਅਦ ਏਕ ਔਰ ਜਾਮ ਤੂ ਲਾ ਸਾਕੀ।
ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਦਿਲ ਕੇ ਸਾਫ ਹੋਤੇ ਹੈਂ,
ਇਨ ਕੀ ਬਾਤੋਂ ਕਾ ਨਾ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਬੁਰਾ ਮਨਾ ਸਾਕੀ।

★

ਬੋਤਲੋਂ ਮੇਂ ਦੇਖੀਏ ਸ਼ਰਾਬ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ।
ਘਰ ਘਰ ਆਜ ਜਿਸੇ ਪੀਨੇ ਕਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ।

ਚੀਜ਼ ਯੇਹ ਕਮਾਲ ਕੀ ਜੋ ਭੀ ਇਸੇ ਪੀਏਗਾ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾ ਹਰ ਪਲ ਮਜ਼ੇ ਸੇ ਵੋਹ ਜੀਏਗਾ
ਕਿਸੀ ਨੇ ਬਨਾਈ ਯੇ ਤੋ ਚੀਜ਼ ਲਾਜਵਾਬ ਹੈ
ਬੋਤਲੋਂ ਮੇਂ ਦੇਖੀਏ ਸ਼ਰਾਬ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ।

ਵਸਲ ਕੀ ਹੈ ਰਾਤ ਆਜ ਸਾਕੀਆ ਪਿਲਾਏ ਜਾ
ਜਾਮ ਕੇ ਬਾਅਦ ਏਕ ਜਾਮ ਔਰ ਲਾਏ ਜਾ
ਕੌਨ ਭਲਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ ਯੇ ਖ਼ਰਾਬ ਹੈ
ਬੋਤਲੋਂ ਮੇਂ ਦੇਖੀਏ ਸ਼ਰਾਬ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ।

ਹਾਥ ਮੇਂ ਹੈ ਜਾਮ ਔਰ ਤੇਰਾ ਮੁਝੇ ਸਾਥ ਹੈ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾ ਸਭ ਕੁਝ ਆਜ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ
ਬੋੜੀ ਬੋੜੀ ਪੀ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਨਸ਼ਾ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ
ਬੋਤਲੋਂ ਮੇਂ ਦੇਖੀਏ ਸ਼ਰਾਬ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ।

ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਦੀਵਾਰੋਂ ਸੇ ਮੁਝੇ ਪਿਆਰ ਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਕੋਈ ਮੁਝੇ ਬਤਾ ਦੇ ਐਸਾ ਕਿਓਂ ਯੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਲਗਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਲਿਖਾ ਹੋ ਹਰ ਈਂਟ ਪਰ ਨਾਮ ਤੇਰਾ
ਹਰ ਝਰੋਕੇ ਸੇ ਨਜ਼ਰ ਆਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਚਿਹਰਾ
ਐਂ ਸ਼ਮੂ ਤੂੰ ਬਤਾ ਦੇ ਕਿਆ ਪਰਵਾਨੇ ਕੋ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਦੀਵਾਰੋਂ ਸੇ ਮੁਝੇ ਪਿਆਰ ਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਬ ਗੁਜ਼ਰੂੰ ਘਰ ਸੇ ਤੇਰੇ ਰੁਕ ਜਾਤੇ ਕਦਮ ਹੈਂ ਮੇਰੇ
ਦਿਨ ਕੋ ਰਾਤ ਹੈ ਲਗਤੀ ਜਬ ਖੁਲੇ ਹੋਂ ਬਾਲ ਤੇਰੇ
ਕੋਈ ਆਗੇ ਬੜ ਕਰ ਥਾਮੇਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਕੋ ਕਿਆ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਦੀਵਾਰੋਂ ਸੇ ਮੁਝੇ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਦੀਵਾਰੋਂ ਕੇ ਪੀਛੇ ਛੁੱਪ ਛੁੱਪ ਕਰ ਸੁਨਤਾ ਹੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਤੇਰੀ
ਪਾਗਲ ਸੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਯੇ ਆਦਤ ਅਬ ਤੋਂ ਮੇਰੀ
ਰਾਤ ਭਰ ਨਾ ਆਂਖ ਲਗਤੀ ਜਮਾਨਾ ਸਭ ਸੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਦੀਵਾਰੋਂ ਸੇ ਮੁਝੇ ਪਿਆਰ ਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਬਨ ਕਰ ਮੈਂ ਭਿਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਦਰ ਪਰ ਰੋਜ਼ ਆਉਂ
ਏਕ ਚਾਂਦ ਸੀ ਹਸੀਨਾ ਕੋ ਬਾਤ ਦਿਲ ਕੀ ਕਹਿ ਸੁਨਾਉਂ
‘ਢਿੱਲੋਂ’ ਕੋ ਕੋਈ ਪੂਛੇ ਵੋਹ ਕਿਸ ਕੀ ਯਾਦ ਮੇਂ ਖੋਹ ਗਿਆ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਦੀਵਾਰੋਂ ਸੇ ਮੁਝੇ ਪਿਆਰ ਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਭੀ ਕਭੀ ਤੋ ਹਮਸੇ ਪਿਆਰ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਕੀਆ ਕਰੋ ।
ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਔਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਕੀਆ ਕਰੋ ।
ਲਿਖਤੇ ਥੇ ਸਾਬ ਸਾਬ ਜਿਸ ਪੇ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਕਾ ਨਾਮ,
ਉਸ ਟੂਟੀ ਹੁਈ ਦੀਵਾਰ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਕੀਆ ਕਰੋ ।
ਬਨ ਠਨ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਤੇਰਾ ਬਗੀਚੇ ਮੇਂ ਟਹਿਲਨਾ,
ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਉਸ ਬਹਾਰ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਕੀਆ ਕਰੋ ।
ਪੜ੍ਹਨਾ ਛੁਪਾ ਕਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਤ ਕੋ ਕਿਤਾਬ ਮੇਂ,
ਖਾਬੋਂ ਕੇ ਉਸ ਕੁਮਾਰ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਕੀਆ ਕਰੋ ।
ਉਮਰੇ ਤਿਫਲੀ ਮੇਂ ਹੀ ਜਵਾਨੀ ਕੀ ਹਰਕਤੇਂ,
ਆਖੋਂ ਮੇਂ ਉਸ ਖੁਮਾਰ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਕੀਆ ਕਰੋ ।

★

ਅਪਨੇ ਵਤਨ ਕੋ ਛੋੜਨੇ ਵਾਲੇ
ਗ਼ੈਰ ਸੇ ਨਾਤਾ ਜੋੜਨੇ ਵਾਲੇ
ਵਤਨ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਵਹੀ ਹਮਾਰਾ ਘਰ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਕਰੋ

ਵੋਹ ਗੁਰੂਓਂ ਔਰ ਪੀਰੋਂ ਕੀ ਧਰਤੀ
ਵੋਹ ਮਾਂ ਸਭ ਕੋ ਪਿਆਰ ਜੋ ਕਰਤੀ
ਗਾਂਧੀ ਔਰ ਨਹਿਰੂ ਕਾ ਸਪਨਾ
ਦੇਸ਼ ਕਾ ਝੰਡਾ ਉਂਚਾ ਰਖਨਾ
ਉਸ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ ਵਹੀ ਹਮਾਰਾ ਘਰ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਕਰੋ

ਮਤ ਭੂਲੋ ਉਨ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੀ ਮਗਰ ਦੀ ਜਵਾਨੀ
ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਖਦੇਵ ਕੀ ਟੋਲੀ
ਖੇਲੀ ਜਿਨਹੋਂ ਨੇ ਖੂਨ ਕੀ ਹੌਲੀ
ਉਨ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਵਹੀ ਹਮਾਰਾ ਘਰ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਕਰੋ

ਵੋਹ ਕੂਚੇ ਔਰ ਪਿਆਰੀ ਗਲੀਆਂ
ਬਾਗ ਬਗੀਚੇ ਫੂਲ ਔਰ ਕਲੀਆਂ
ਵਹੀਂ ਹਮਾਰਾ ਬਚਪਨ ਬੀਤਾ
ਵਹੀਂ ਹੁਏ ਥੇ ਰਾਮ ਔਰ ਸੀਤਾ
ਉਨ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ ਵਹੀਂ ਹਮਾਰਾ ਘਰ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਕਰੋ

ਅਪਨੇ ਖੇਤੋਂ ਕੀ ਹਰਿਆਲੀ
ਢੋਲੇ ਜਹਾਂ ਲਾਵਣ ਹਾਲੀ
ਮੇਲੇ ਮੇਂ ਗੱਭਰੂ ਮੁਟਿਆਰੇਂ
ਨਾਚੇਂ ਗਾਏਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕਤਾਰੇਂ
ਉਨ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ ਵਹੀਂ ਹਮਾਰਾ ਘਰ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਕਰੋ

ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮ ਸਿੱਖ ਈਸਾਈ
ਮਿਲ ਕਰ ਸੋਚੋ ਦੇਸ਼ ਭਲਾਈ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਹਮਾਰਾ
ਵੋਹ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਕੋ ਜਾਨ ਸੇ ਪਿਆਰਾ
ਉਸ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ ਵਹੀਂ ਹਮਾਰਾ ਘਰ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਨਾਜ਼ ਕਰੋ

ਸ਼ਾਦੀ ਤੁਮਹੇਂ ਮੁਬਾਰਕ ਹਮ ਸਭ ਕੀ ਔਰ ਸੇ।
ਏਕ ਬਾਤ ਮੈਂ ਕਹੂੰ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਵੇਹ ਗੌਰ ਸੇ।

ਆਪਸ ਮੇਂ ਤੁਮ ਨੇ ਰਹਨਾ ਮੁਹੱਬਤ ਔਰ ਪਿਆਰ ਸੇ
ਦਿਲ ਕੋ ਨਾ ਉਠਨੇ ਦੇਨਾ ਕਭੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੇ
ਹੋਨਾ ਕਭੀ ਖਫਾ ਨਾ ਬੱਚੇਂ ਕੇ ਜ਼ੋਰ ਸੇ
ਸ਼ਾਦੀ ਤੁਮਹੇਂ ਮੁਬਾਰਕ...

ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਹੈ ਪਾਲਾ ਤੁਝੇ ਬੜੇ ਹੀ ਲਾਡ ਸੇ
ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਲੋਰੀਆਂ ਤੁਮਹੇਂ ਮੀਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੇ
ਮਨਵਾਈ ਕਭੀ ਨਾ ਬਾਤ ਕੋਈ ਤੁਮ ਕੋ ਜ਼ੋਰ ਸੇ
ਸ਼ਾਦੀ ਤੁਮਹੇਂ ਮੁਬਾਰਕ...

ਭਾਈ ਬਹਨ ਸੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਭੀ ਤੁਮ ਨਾ ਤੋੜਨਾ
ਘਰ ਮੇਂ ਜੋ ਆਏਂ ਮਹਿਮਾਨ ਤੋ ਕਭੀ ਮੂੰਹ ਨਾ ਮੋੜਨਾ
ਪੇਸ਼ ਆਨਾ ਤੁਮ ਨੇ ਸਭ ਸੇ ਅੱਛੇ ਤਰੀਕੇ ਔਰ ਤੌਰ ਸੇ
ਸ਼ਾਦੀ ਤੁਮਹੇਂ ਮੁਬਾਰਕ...

ਭਰ ਦੇ ਤੁਮਹਾਰੀ ਭਗਵਨ ਖੁਸ਼ੀਓਂ ਸੇ ਝੋਲੀਆਂ
ਹਰ ਸਾਲ ਖੇਲੀ ਜਾਏਂ ਤੁਮਹਾਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਹੋਲੀਆਂ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਕਰੇ ਦੁਆ ਯੇ ਖੁਦਾ ਕੋ ਜ਼ੋਰ ਸੇ
ਸ਼ਾਦੀ ਤੁਮਹੇਂ ਮੁਬਾਰਕ...

ਅਪਨੇ ਵਤਨ ਕੋ ਛੋੜ ਕੇ ਯਾਰੋ ਹਮ ਕਿਓਂ ਆ ਬੈਠੇ ਪਰਦੇਸ
ਨਾ ਸੋਚਾ ਕਿ ਮਾਂ ਕੇ ਦਿਲ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਲਗੇਗੀ ਇਸ ਸੇ ਠੇਸ
ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਮੇਂ ਜਨਮ ਲੀਆ ਔਰ ਜਿਸਨੇ ਹਮਕੋ ਪਿਆਰ ਦੀਆ
ਜਿਸ ਨੇ ਹਮਕੋ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਔਰ ਰਹਿਨੇ ਕੋ ਘਰ ਬਾਰ ਦੀਆ
ਉਸੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨਿਰਾਦਰ ਹਮਨੇ ਔਰ ਭੂਲ ਗਏ ਉਸ ਕਾ ਆਦੇਸ਼
ਨਾ ਸੋਚਾ ਕਿ ਮਾਂ ਕੇ ਦਿਲ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਲਗੇਗੀ ਇਸ ਸੇ ਠੇਸ
ਵੋਹ ਕੂਚੇ ਔਰ ਪਿਆਰੀ ਗਲੀਆਂ ਜਹਾਂ ਹਮਨੇ ਖੇਲਾ ਕੂਦਾ
ਸਭ ਕੋ ਹਮ ਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਔਰ ਬੜੇਂ ਕੀ, ਕੀ ਪੂਜਾ
ਮਾਇਆ ਕੇ ਚੱਕਰ ਮੇਂ ਫਸ ਕਰ ਚਲੇ ਹਮਾਰੀ ਨਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼
ਨਾ ਸੋਚਾ ਕਿ ਮਾਂ ਕੇ ਦਿਲ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਲਗੇਗੀ ਇਸ ਸੇ ਠੇਸ
ਵੋਹ ਚਿੜੀਓਂ ਕੀ ਚਹਿ ਚਹਾਇਕ ਔਰ ਪਪੀਹੇ ਕੀ ਆਵਾਜ਼
ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਵਨ ਕੀ ਬਦਲੀ ਕੋ ਬਜਤੇ ਥੇ ਦੋ ਦਿਲੋਂ ਕੇ ਸਾਜ਼
ਵਕਤ ਨੇ ਐਸੀ ਚਾਲ ਜੋ ਚਲੀ ਬਦਲ ਦੀਏ ਹਮ ਸਭ ਕੇ ਭੇਸ
ਨਾ ਸੋਚਾ ਕਿ ਮਾਂ ਕੇ ਦਿਲ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਲਗੇਗੀ ਇਸ ਸੇ ਠੇਸ
ਜਹਾਂ ਨਾ ਦਿਨ ਕੋ ਚੈਨ ਨਾ ਰਾਤ ਕੋ ਬਸ ਕਾਮ ਕੀ ਫਿਕਰ ਲਗੀ ਰਹਿਤੀ
ਐਸਾ ਜੀਵਨ ਭੀ ਕਿਆ ਜੀਵਨ ਜਹਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਕਹਿਤੀ
ਅਪਨੇ ਵਤਨ ਕੋ ਮੁੜ ਜਾ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਤੁਝੇ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇਰਾ ਵੋਹ ਦੇਸ਼
ਨਾ ਸੋਚਾ ਕਿ ਮਾਂ ਕੇ ਦਿਲ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਲਗੇਗੀ ਇਸ ਸੇ ਠੇਸ

ਕਹਿ ਦੋ ਇਨ ਹਵਾਓਂ ਸੇ ਆਤੀ ਜਾਤੀ ਰਾਹੋਂ ਸੇ
ਹਮ ਪਿਆਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਹਮ ਦੋ ਸੇ ਏਕ ਹੋ ਜਾਏਂਗੇ ਹਮ ਦੁਨੀਆ ਨਈ ਬਸਾਏਂਗੇ
ਹਮ ਉਸ ਘੜੀ ਕਾ ਕਬ ਸੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਹਮ ਪਿਆਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ...

ਹਮ ਘਰ ਏਕ ਨਯਾ ਬਨਾਏਂਗੇ ਉਨ ਸਪਨੋਂ ਕੋ ਸਜਾਏਂਗੇ
ਹਮ ਏਕ ਦੂਸਰੇ ਪਰ ਇਤਨਾ ਇਤਬਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਹਮ ਪਿਆਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਹਮ ਗੀਤ ਪਿਆਰ ਕੇ ਗਾਏਂਗੇ ਸਭ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਸੁਨਾਏਂਗੇ
ਹਮ ਦੋਨੋਂ ਯੇ ਮਿਲ ਕਰ ਇਕਰਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਹਮ ਪਿਆਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਹਮ ਜਗਹ ਜਗਹ ਪਰ ਜਾਏਂਗੇ ਔਰ ਸਭ ਕੋ ਯੇਹ ਬਤਲਾਏਂਗੇ
ਜੋ ਖੜੀ ਪਿਆਰ ਕੀ ਰਾਹ ਮੇਂ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਦੀਵਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਹਮ ਪਿਆਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

★

ਮਤ ਭੂਲੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਓਂ ਗਾਂਧੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਵਤਨ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਔਰ ਦੂਰ ਥੀ ਕੀ ਗੁਲਾਮੀ

ਏਕ ਹਾਥ ਮੇਂ ਮਾਲਾ ਉਸ ਕੇ ਏਕ ਹਾਥ ਮੇਂ ਸੋਟੀ
ਖੱਦਰ ਕੇ ਵੇਹ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਸਿਰ ਪਰ ਸਫੇਦ ਟੋਪੀ
ਬਕਰੀ ਕਾ ਵੇਹ ਦੂਧ ਥਾ ਪੀਤਾ ਔਰ ਬੜਾ ਥਾ ਦਾਨੀ
ਮਤ ਭੂਲੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਓਂ ਗਾਂਧੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ

ਦੇਸ਼ ਕੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕੀ ਖ਼ਾਤਰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੀ ਉਸਨੇ ਕਾਟੀ
ਕਈ ਬਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੋਂ ਨੇ ਕੀ ਉਸ ਪਰ ਚਾਰਜ ਲਾਠੀ
ਅਮਨ ਸੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨੇ ਕੀ ਥੀ ਸ਼ੁਰੂ ਸੇ ਉਸ ਨੇ ਠਾਨੀਂ
ਮਤ ਭੂਲੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਓਂ ਗਾਂਧੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ

ਜਗਹ ਜਗਹ ਪਰ ਜਾ ਕਰ ਉਸਨੇ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਬਤਲਾਇਆ
ਸੋਈ ਹੂਈ ਉਨਕੀ ਗ਼ੈਰਤ ਕੋ ਸ਼ੇਰ ਕੀ ਤਰਹ ਜਗਾਇਆ
ਅਰਪਨ ਅਪਨੀ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਲੀਏ ਜਵਾਨੀ
ਮਤ ਭੂਲੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਓਂ ਗਾਂਧੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਕੇ ਪਰਵਾਨੇ ਕਭੀ ਮਰ ਕਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਮਰਤੇ
ਉਨ ਕੀ ਚਿਤਾਓਂ ਪਰ ਜਾ ਜਾ ਕਰ ਲੋਗ ਹੈਂ ਸਜਦੇ ਕਰਤੇ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ ਜਗ ਮੇਂ ਬਾਪੂ ਕੀ ਅਮਰ ਕਹਾਨੀ
ਮਤ ਭੂਲੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਓਂ ਗਾਂਧੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ

ਕਿਸਮਤ ਦੇਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ
ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਤਾ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ
ਮਾਟੀ ਭੀ ਸੋਨਾ ਬਨ ਜਾਏ
ਕਹੀਂ ਜੋ ਲਗ ਜਾਏ ਉਸ ਕਾ ਹਾਥ
ਅੰਧੇਰੇ ਮੇਂ ਹੋ ਜਾਏ ਉਜਾਲਾ
ਲੋਗ ਪਹਿਨਾਏਂ ਉਸੇ ਫੂਲੋਂ ਦੀ ਮਾਲਾ
ਸਭ ਸੁਨਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਕੀ ਬਾਤ
ਕਿਸਮਤ ਦੇਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ
ਦੁਖ ਕਭੀ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਨਾ ਆਏ
ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ ਬਾਦਲ ਭੀ ਬਰਖਾ ਲਾਏ
ਹੰਸਤੇ ਗਾਤੇ ਗੁਜਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤ
ਕਿਸਮਤ ਦੇਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ
ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸੇ ਵੋਹ ਫਿਰ ਗੁਜਰੇ
ਬਾਗ ਬਗੀਚੇ ਖਿਲ ਜਾਏਂ ਉਜੜੇ
ਮਖਮਲ ਬਨ ਜਾਏ ਸੂਖਾ ਘਾਸ
ਕਿਸਮਤ ਦੇਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ

ਸਭ ਸੇ ਉਂਚੀ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਸ਼ਾਨ
ਲੋਗ ਸਭੀ ਉਸੇ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਣਾਮ
ਪੂਰੀ ਹੋਤੀ ਸਭ ਉਸ ਕੀ ਆਸ
ਕਿਸਮਤ ਦੇਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ

ਸਰ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਤਾਜ ਰਹੇਗਾ
ਜਗ ਮੇਂ ਉਸ ਕਾ ਰਾਜ ਰਹੇਗਾ
ਚਮਕੇ ਵੋਹ ਬਨ ਕਰ ਹਸਤੀ ਖਾਸ
ਕਿਸਮਤ ਦੇਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ

ਬੀਵੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅੱਛੀ ਹੈ
ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮੇਂ ਯਾਰੋ ਬਾਤ ਯੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੀ ਹੈ
ਬਾਲ ਹੈਂ ਉਸ ਕੇ ਰੋਸ਼ਮ ਜੈਸੇ ਔਰ ਮੋਟੀ ਮੋਟੀ ਹੈਂ ਆਖੇਂ
ਬੋਲ ਉਸ ਕੇ ਸ਼ਹਿਦ ਸੇ ਭੀ ਮੀਠੇ ਔਰ ਸੁਗੰਧੀ ਸੀ ਹੈਂ ਸਾਸੇਂ
ਮੁਖੜਾ ਚਾਂਦ ਸੇ ਭੀ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਔਰ ਸੰਭਾਲ ਜਵਾਨੀ ਰੱਖੀ ਹੈ
ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮੇਂ ਯਾਰੋ ਬਾਤ ਯੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੀ ਹੈ
ਸਾੜੀ ਉਸ ਕੋ ਅੱਛੀ ਲਗਤੀ ਔਰ ਸੂਟ ਪਹਿਨੇ ਭੀ ਜਚਤਾ ਹੈ
ਅਗਰ ਵੋਹ ਘਰ ਮੇਂ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਏ ਘਰ ਸੂਨਾ ਸੂਨਾ ਲਗਤਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਸੇ ਮਹਿਕੇ ਆਂਗਨ ਸਾਰਾ ਵੋਹ ਉਸ ਫੂਲ ਕੀ ਪੱਤੀ ਹੈ
ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਮੇਂ ਯਾਰੋ ਬਾਤ ਯੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੀ ਹੈ
ਬੜੇਂ ਕੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਵੋਹ ਇੱਜ਼ਤ ਔਰ ਛੋਟੇਂ ਸੇ ਭੀ ਪਿਆਰ ਬੜਾ
ਉਚ ਨੀਚ ਕਾ ਭੇਦ ਨ ਮਨ ਮੇਂ ਔਰ ਦਿਲ ਮੇਂ ਦਰਦ ਹਜ਼ਾਰ ਭਰਾ
ਦੂਸਰੇਂ ਕਾ ਦੁਖ ਅਪਨਾ ਸਮਝ ਕਰ ਕਰਤੀ ਮਰਹਮ ਪੱਟੀ ਹੈ
ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮੇਂ ਯਾਰੋ ਬਾਤ ਯੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੀ ਹੈ

ਮਨ ਕੀ ਵੋਹ ਬੜੀ ਚੰਚਲ ਔਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡਾ ਸਭਾਓ ਹੈ
ਬਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰੇ ਵੋਹ ਸੱਚੀ ਔਰ ਕਾਮ ਸੇ ਬੜਾ ਲਗਾਓ ਹੈ
ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਕਰਤੀ ਪੂਜਾ ਔਰ ਧਰਮ ਕੀ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਹੈ
ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮੇਂ ਯਾਰੋ ਬਾਤ ਯੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੀ ਹੈ

ਐਸੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਘਰ ਮੇਂ ਘਰ ਕੋ ਸਵਰਗ ਬਨਾਏਗੀ
ਨਾਮ ਕਰੇਗੀ ਕੁਲ ਕਾ ਉੱਚਾ ਔਰ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਸ਼ਾਨ ਬੜਾਏਗੀ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਅਪਨੇ ਆਪ ਕੋ ਸਮਝੇ ਦੁਨੀਆ ਮੇਂ ਸਭ ਸੇ ਲੱਕੀ ਹੈ
ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮੇਂ ਯਾਰੋ ਬਾਤ ਯੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੀ ਹੈ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਿਆ ਥੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਜਬ ਸੇ ਤੁਝ ਕੋ ਪਾ ਲੀਆ ਬਸ ਔਰ ਹੀ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਅਕੇਲੇ ਹੀ ਗਲੀਓਂ ਘੁਮਨਾ ਬਸ ਰੋਜ਼ ਮੇਰਾ ਕਾਮ ਥਾ
ਜਿਸ ਕੇ ਸਹਾਰੇ ਜੀਅ ਰਹਾ ਵੋਹ ਏਕ ਬਸ ਹੀ ਜਾਮ ਥਾ
ਜਿਸ ਕੇ ਸਹਾਰੇ ਕਟ ਰਹੀ ਥੀ ਅਬ ਤਕ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ...

ਮੁਝ ਕੋ ਕਭੀ ਨਾ ਫਰਕ ਥਾ ਦਿਨ ਔਰ ਨਾ ਰਾਤ ਮੇਂ
ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਭੀ ਨਾ ਆ ਸਕਾ ਕਿਸੀ ਕੀ ਭੀ ਮੀਠੀ ਬਾਤ ਮੇਂ
ਫਿਰ ਵੀ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੈਸੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯੇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ...

ਬਾਦਲ ਬਿਨ ਬਰਸਾਤ ਕੇ ਲਗਤਾ ਕਭੀ ਬਾਦਲ ਨਹੀਂ
ਮੈਂ ਨੇ ਭੀ ਯੇ ਸਮਝਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੀ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿਖਾਤੀ ਕਿਆ ਨਹੀਂ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ...

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਂ ਤੁਝ ਸੇ ਮਿਲਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਬਾਤ ਥੀ
ਸਕੂਨ ਦਿਲ ਕੋ ਮਿਲ ਗਿਆ ਬਸ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਥੀ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਹਮਾਰੀ ਬੀਤੇਗੀ ਏਕ ਸਾਬ ਅਬ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ...

★

ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ
ਆਜ ਕਾ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹਮ ਸਭ ਕੋ ਪਰਵਾਨ

ਜਗਹ ਜਗਹ ਪਰ ਧੋਖਾ ਹੋਤਾ
ਰਿਸ਼ਵਤ ਬਿਨ ਨਾ ਕਾਮ ਕੋਈ ਹੋਤਾ
ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਔਰ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ
ਪਹਿਨੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਵਰਦੀ
ਇਨ ਕੀ ਅਬ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਯਾ ਹੈ
ਇਨ ਕੀ ਅਬ ਕਰੋ ਪਹਿਚਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਜਗਹ ਜਗਹ ਧਰਮੋਂ ਕਾ ਝਗੜਾ
ਬੇਕਸੂਰ ਬਸ ਜਾਏ ਰਗੜਾ
ਮਸਜਿਦ, ਮੰਦਰ ਔਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ
ਸਿਆਸਤ ਕੇ ਸਭ ਬਣੇ ਅਖਾੜੇ
ਸਿਆਸਤ ਵਾਲੋ ਜ਼ਰਾ ਤੋ ਸੋਚੋ
ਕਿਆ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਤੁਮ ਪਰ ਭਗਵਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਸਭ ਅਪਨੀ ਹੀ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲੇ
ਦਿਲ ਕਾ ਭੇਦ ਕਭੀ ਨਾ ਖੋਲੋਂ

ਏਕ ਸੇ ਦੋ ਔਰ ਦੋ ਸੇ ਚਾਰ
ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਬੜਤੀ ਬੇਸੁਮਾਰ
ਕਿਆ ਇਸ ਕੋ ਰੋਕਨੇ ਕਾ ਭੀ
ਸੋਚਾ ਹੈ ਕੋਈ ਪਲਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਮਹਿਲੋਂ ਵਾਲੇ ਆਰਾਮ ਸੇ ਸੋਏਂ
ਕਈ ਝੋਪੜੀਓਂ ਮੇਂ ਭੂਖੇ ਰੋਏਂ
ਕਿਸੀ ਕੇ ਪਾਸ ਤੋ ਧਨ ਬੜਾ ਹੈ
ਸੜਕੋਂ ਪਰ ਭੀ ਕੋਈ ਪੜਾ ਹੈ
ਉਂਚ ਨੀਚ ਕੀ ਦੀਵਾਰੋਂ ਕੇ
ਸਭ ਤੋੜ ਦੋ ਬਚੇ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਬੱਚੋਂ ਸੇ ਉਸਤਾਦ ਹੈਂ ਡਰਤੇ
ਮਾਂ ਬਾਪ ਸੇ ਭੀ ਯੇ ਲੜਤੇ
ਕਾਲਜ ਔਰ ਸਕੂਲ ਅਬ ਕਯਾ ਹੈ
ਬਸ ਤਫਰੀ ਕੀ ਏਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ
ਅਗਰ ਤਰੀਕਾ ਗਿਆ ਨ ਬਦਲਾ
ਹੋਗਾ ਅਪਨਾ ਦੇਸ ਵੀਰਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਕਿਸਾਨ ਜੋ ਕਰਤਾ ਮਿਹਨਤ ਪੂਰੀ
ਫਿਰ ਕਿਓਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਉਸੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ

ਖੂਨ ਪਸੀਨੇ ਕੀ ਜੋ ਕਮਾਈ
ਕੀਮਤ ਸਹੀ ਨਾ ਜਾਏ ਲਗਾਈ
ਉਸ ਕੇ ਦਿਲ ਕੋ ਪੂਛ ਕਰ ਦੇਖੋ
ਆਖਰ ਵੋਹ ਭੀ ਹੈ ਇਨਸਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਸਰਹਦੋਂ ਪਰ ਫੌਜ ਖੜੀ ਹੈ
ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਅੰਦਰ ਭੂਖ ਬੜੀ ਹੈ
ਪੁਲਿਸ ਕੇ ਭੀ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ
ਸਮਝੇਂ ਸਭੀ ਨਾ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ
ਜਬ ਬਾੜਹੀ ਖੇਤ ਕੋ ਖਾਨੇ ਲਗ ਜਾਏ
ਗੰਧਮ ਬਚੇ ਨਾ ਬਚੇਗਾ ਧਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਪੁਰਾਨੇ ਰਸਮੋਂ ਰਿਵਾਜ ਨਾ ਬਦਲੇ
ਤੂੰ ਵਹੀ ਕਾ ਵਹੀ ਹੈ ਪਗਲੇ
ਪੁਰਾਨਾ ਤੂੰ ਨਾ ਛੋੜੇ ਧੰਦਾ
ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਗਾੜਾ ਚਾਂਦ ਪਰ ਝੰਡਾ
ਅਭੀ ਤਕ ਤੂੰ ਪੂਜ ਰਹਾ ਹੈ
ਚਾਂਦ ਜੋ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਮਤ ਭੂਲੋ ਉਨ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੀ ਮਗਰ ਦੀ ਜਵਾਨੀ

ਖੂਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੇਲੀ ਹੋਲੀ
ਸੀਨੇ ਪਰ ਥੀ ਖਾਈ ਗੋਲੀ
ਸੱਚੇ ਮਾਰਗ ਪਰ ਹੈ ਚਲਨਾ
ਸਭ ਕੇ ਲੀਏ ਹੈ ਯੇ ਪੈਗਾਮ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਐ ਵਤਨ ਕੇ ਉਭਰਤੇ ਨੌਜਵਾਨੋ
ਅਪਨੀ ਖੁਦ ਤਕਦੀਰ ਪਹਚਾਨੋ
ਮਤ ਸੋਚੋ ਕਿਆ ਦੇਸ਼ ਸੇ ਲੇਨਾ
ਯੇਹ ਸੋਚੋ ਕਿਆ ਦੇਸ਼ ਕੋ ਦੇਨਾ
ਦੇਸ਼ ਉਸਾਰੀ ਮੇਂ ਜੁਟ ਜਾਓ
ਉਂਚਾ ਹੋਗਾ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮ ਸਿੱਖ ਈਸਾਈ
ਮਿਲ ਕਰ ਸੋਚੋ ਦੇਸ਼ ਭਲਾਈ
ਆਪਸ ਕੇ ਸਭ ਝਗੜੇ ਛੋੜੋ
ਪਿਆਰ ਕਾ ਨਾਤਾ ਸਭ ਸੇ ਜੋੜੋ
ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕਰ 'ਢਿੱਲੋ' ਰੋਕੋ
ਨਫਰਤ ਫੂਟ ਕਾ ਯੇ ਤੂਫਾਨ
ਮਿਲ ਕਰ ਬਦਲੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ

★

ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਇਤਨੇ ਤੂਨੇ ਦੀਏ
ਹਰ ਜ਼ਖਮ ਪੇ ਜ਼ਖਮ ਨੇ ਜ਼ਖਮ ਕੀਆ
ਇਨ ਜ਼ਖਮੋਂ ਕੋ ਭਰਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਨਾ
ਜਿਨ ਜ਼ਖਮੋਂ ਨੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੀਆ

ਸਭ ਭੂਲ ਗਿਆ ਥਾ ਮੈਂ ਬਾਤੋਂ
ਨਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀ ਦੁਹਰਾਨੇ ਕੀ
ਐਸਾ ਉਲਝਾ ਮੈਂ ਧੰਦੇ ਮੇਂ
ਗਮ ਹੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪੀਆ

ਜਬ ਖਾਹਿਸ਼ ਮੀਠੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਤੋ ਭੂਲੀ ਯਾਦੇਂ ਆਤੀ ਹੈਂ
ਦਿਲ ਫਿਰ ਝੁਮਨੇ ਲਗਤਾ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਹੋ ਮੈਂਨੇ ਜਾਮ ਪੀਆ

ਕੁਛ ਲੋਗ ਜੋ ਐਸੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
ਜੋ ਕੀਏ ਪਰ ਪਛਤਾਤੇ ਹੈਂ
ਜ਼ਖਮੋਂ ਕੋ ਭਰਨਾ ਚਾਹਤੇ ਹੈਂ
ਵੇਹ ਜ਼ਖਮ ਹੀ ਕਿਆ ਜੋ ਜਾਏ ਸੀਆ

ਯੇ ਚੰਦ ਰੋਜ਼ ਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ
ਅੱਛੀ ਗੁਜ਼ਰੀ ਤੋ ਕਿਆ ਗੁਜ਼ਰੀ
ਮਜ਼ਾ ਤੋ ਹੈ ਉਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਂ
ਚੋਟੇਂ ਭੀ ਲਗੀ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਫਿਰ ਭੀ ਜੀਆ

★

ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ
ਤੁਝ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨ ਬੀਤੇ
ਜਬ ਬੀਤੇ ਨਾ ਰਾਤ
ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ

ਚਲਾ ਗਇਆ ਤੂੰ ਦੇਸ ਪਰਾਏ
ਕਿਸ ਸੇ ਹੋਗੀ ਬਾਤ
ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਚਰਨੋਂ ਕੀ ਦਾਸੀ
ਛੋੜ ਨਾ ਮੇਰਾ ਹਾਥ
ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ

ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਧਨ ਔਰ ਦੌਲਤ
ਔਰ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ

ਸੁਬਹ ਸ਼ਾਮ ਰੋਜ਼ ਕਰੂੰ ਮੈਂ
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ
ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ

‘ਢਿੱਲੋਂ’ ਪੱਕਾ ਕਰ ਤੂੰ ਵਾਅਦਾ
ਨਾ ਤੋੜੇਗਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪਾਕ
ਮਾਹੀ ਲੇ ਚਲ ਸਾਬ

ਜਮਾਨੇ ਭਰ ਕੀ ਠੋਕਰੇਂ ਹਮ ਨੇ ਖਾਈ ਹੈਂ
ਚੋਟੇਂ ਦਿਲ ਪਰ ਲਗੀ ਨਾ ਕਭੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈਂ
ਦੋਸਤੋਂ ਪਰ ਭੀ ਇਤਬਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਲੀਆ
ਉਨਹੋਂ ਨੇ ਭੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲੇਂ ਔਰ ਬੜਾਈ ਹੈਂ
ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੇ ਏਕ ਆਸ਼ਿਆਂ ਬਨਾਯਾ ਬਾ
ਉੜ ਗਿਆ ਵੋਹ ਭੀ ਆਂਧੀਆਂ ਜੋ ਐਸੀ ਆਈ ਹੈਂ
ਗਿਲਾ ਹਮਕੋ ਭਲਾ ਕਿਸ ਪਰ ਕਿਆ ਹੋਗਾ
ਲਕੀਰੇਂ ਹਾਥੋਂ ਕੀ ਮਿੱਟਤੀ ਜੋ ਹਮਨੇ ਪਾਈ ਹੈਂ
ਖੁਦਾ ਕਾ ਕਰਮ ਹੈ ਕਿ ਅਬ ਤਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈਂ ਹਮ
ਦੁਆਏਂ ਕਿਸੀ ਕੀ ਤੋ ਹਮ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ ਛਾਈ ਹੈਂ
ਦਮ ਨਿਕਲੇਗਾ ਤੋ ਨਿਕਲੇਗਾ ਉਨਕੇ ਪਹਿਲੂ ਮੇਂ
ਕਸਮੇਂ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਨੇ ਕੁਛ ਐਸੀ ਖੁਦਾ ਸੇ ਪਾਈ ਹੈਂ

ਜਬ ਕਭੀ ਵੋਹ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਏ
ਦੇਖਨੇ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਆਏ
ਪੁਛਨੇ ਪਰ ਭੀ ਜੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਹਤੇ
ਵਜ੍ਹਾ ਉਸ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਖ਼ਾਸ ਆਏ
ਉਨ ਕੀ ਬਿਖਰੀ ਸੀ ਕਾਲੀ ਜੁਲਫੋਂ ਸੇ
ਦਿਨ ਕੋ ਲਗਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰਾਤ ਆਏ
ਚਿਹਰਾ ਉਨਕਾ ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਮਾਨਿਦ
ਉਤਰਾ ਹੁਆ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਸਾਫ ਆਏ
ਉਨਕੇ ਦਾਮਨ ਕੋ ਨਾ ਛੂਹ ਸਕੇ ਕੋਈ
ਐਸਾ ਪਹਿਨੇ ਤਭੀ ਲਿਬਾਸ ਆਏ

★

ਤੁਮਹੇਂ ਅਪਨਾ ਬਨਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਨਸੀਬ ਅਪਨਾ ਜਗਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਏਕ ਸਹਿਰਾ ਕੇ ਮਾਨਿਦ ਜੋ
ਉਸੇ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਬਨਾ ਕੇ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਜਿਸ ਘਰ ਮੇਂ ਸਦਾ ਅੰਧੇਰਾ ਥਾ
ਚਿਰਾਗ ਉਸ ਮੇਂ ਜਲਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਕਾਲੀ ਜੁਲਫੋਂ ਕੇ ਘਨੇ ਸਾਏ ਮੇਂ
ਹਮ ਖੁਦ ਕੋ ਗਵਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਚਾਂਦ ਪਰ ਦਾਗ ਭਲਾ ਕੈਸਾ ਹੈ
ਨਕਾਬ ਉਨਕਾ ਹਟਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਹੋਸ਼ ਕਿਤਨੀ ਵੋਹ ਪੀ ਕਰ ਰਖਤੇ ਹੈਂ
ਅਪਨੇ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਉਨ੍ਹੋਂ ਪਿਲਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ
ਕਿਤਨਾ ਚਾਹਤੇਂ ਹੈ ਕਿ ਵੋਹ ਭੀ ਹਮਕੋ,
'ਢਿੱਲੋਂ' ਉਨਸੇ ਨਜ਼ਰੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂਗੇ

★

ਬਰਕਲੇ ਯੇਹ ਬਰਕਲੇ
ਯੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਦੋਸਤੋਂ ਕਾ
ਐ ਦਿਲ ਤੂ ਧੜਕ ਲੇ
ਬਰਕਲੇ ਯੇ ਬਰਕਲੇ

ਇਸ ਮੇਂ ਹੈ ਗੋਰੇ ਕਾਲੇ
ਜਾਪਾਨ ਔਰ ਚੀਨ ਵਾਲੇ
ਹਿੰਦੀ ਕਿਆ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ
ਖਾਨੇ ਸਭ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ
ਐਂ ਬਾਦਲ ਤੂ ਬਰਸ ਲੇ
ਬਰਕਲੇ ਯੇ ਬਰਕਲੇ

ਸ਼ਾਮ ਯਹਾਂ ਬੜੀ ਸੁਹਾਨੀ
ਸਭ ਕੋ ਕਰਤੀ ਹੈ ਦੀਵਾਨੀ
ਮਸਤੀ ਮੇਂ ਸਭ ਹੀ ਝੁਮੇਂ
ਡਿਸਕੋ ਘਰ ਘਰ ਮੇਂ ਰਾਨੀਂ

ਐ ਪਾਇਲ ਤੂ ਖੜਕ ਲੇ
ਬਰਕਲੇ ਯੇਹ ਬਰਕਲੇ

ਇਸ ਮੇਂ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਖੋਜ ਜੋ ਬੜ ਕਰ ਕਰਤੀ
ਪਾਰਕ ਔਰ ਬੇਅ ਪਰ ਇਸਕੀ
ਦੁਨੀਆ ਪਿਕਨਿਕ ਹੈ ਕਰਤੀ
ਐ ਚਾਲ ਤੂ ਮੜਕ ਲੇ
ਬਰਕਲੇ ਯੇ ਬਰਕਲੇ

ਘਰ ਕੀ ਭੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾਏ
ਇਸ ਕੇ ਜੋ ਮੀਠੇ ਸਾਏ
ਮਿਲ ਕਰ ਸਭ ਦੋਸਤੋਂ ਸੇ
ਭੂਲੇ ਹਮ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਏ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਕਿਓਂ ਤਰਸ ਲੇ
ਬਰਕਲੇ ਯੇਹ ਬਰਕਲੇ
ਯੇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਦੋਸਤੋਂ ਕਾ
ਐ ਦਿਲ ਤੂ ਧੜਕ ਲੇ

*

ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ ਭਾਈ ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ
ਇਕ ਦਿਨ ਕਰੂ ਸਮਾਜ ਯੇ ਤੇਰਾ ਭੋਲਾਪਨ ਭੀ ਨੰਗਾ
ਐਸਾ ਕਾਮ ਕਿਓਂ ਤੂ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਸੇ ਹੋ ਬਦਨਾਮੀ
ਮਾਲ ਗੋਲ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਫਿਰ ਭੀ ਕਹਲਾਏ ਦਾਨੀ
ਅਭੀ ਭੀ ਆ ਜਾ ਸੀਧੇ ਰਸਤੇ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਯੇ ਚੰਗਾ
ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ ਭਾਈ ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ
ਕਿਤਨੀ ਦੇਰ ਕਰੇਗਾ ਭਾਈ ਤੂ ਅਪਨੀ ਮਨਮਾਨੀ
ਜੇਲ੍ਹ ਕੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਮੇਂ ਫਿਰ ਰੁਲੇਗੀ ਤੇਰੀ ਜਵਾਨੀ
ਸੋਨੇ ਕੀ ਤੂ ਚੇਨ ਜੋ ਪਹਿਨੇ ਬਨੇਗੀ ਗਲੇ ਕਾ ਫੰਦਾ
ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ ਭਾਈ ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ
ਅੱਛਾ ਦੇਸ਼ ਕਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਬਨਕਰ ਲੋਗੋਂ ਕੀ ਕਰ ਸੇਵਾ
ਮਿਹਨਤ ਕਾ ਫਲ ਸਦਾ ਹੀ ਮੀਠਾ ਕਹਿ ਗਏ ਹੈ ਗੁਰੂਦੇਵਾ
ਦੇਸ਼ ਭਲਾਈ ਮੇਂ ਭਲਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੱਛਾ ਬਣ ਬੰਦਾ
ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ ਭਾਈ ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ
ਚੋਰੀ ਕਾ ਧਨ ਮਾਲ ਪਰਾਇਆ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਜਾਨਾ
ਨਾ ਚਲੇਗੀ ਸਾਥ ਯੇ ਬੋਤਲ ਨਾ ਹੀ ਯੇ ਮੈਖਾਨਾ
ਧਰਤੀ ਭੀ ਤੁਝੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਦੇਗੀ ਔਰ ਨਾ ਮਾਨੇਗੀ ਗੰਗਾ
ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ ਭਾਈ ਛੋੜ ਦੇ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ

★

ਆਈ ਲਵ ਯੂ ਵੈਰੀ ਵੈਰੀ ਮੱਚ
ਯੂਠ ਨਹੀਂ ਯੇ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ
ਰੇਸ਼ਮ ਜੈਸੇ ਬਾਲ ਹੈਂ ਤੇਰੇ
ਮੋਟੀ ਆਂਖੇਂ ਔਰ ਪਤਲਾ ਲੱਕ
ਆਈ ਲਵ ਯੂ ਵੈਰੀ ਵੈਰੀ ਮੱਚ

ਹਵਾ ਕਾ ਝੌਂਕਾ ਛੂ ਕਰ ਤੁਝਕੋ
ਹੋਸ਼ ਮੇਂ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਅਬ ਤਕ
ਆਈ ਲਵ ਯੂ ਵੈਰੀ ਵੈਰੀ ਮੱਚ

ਮੇਰੇ ਚਾਂਦ ਪਰ ਦਾਗ ਨਾ ਲਗ ਜਾਏ
ਲੋਗੋਂ ਕੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਸੇ ਤੂ ਬੱਚ
ਆਈ ਲਵ ਯੂ ਵੈਰੀ ਵੈਰੀ ਮੱਚ

ਦਿਲ ਕੇ ਇਸ ਝਰੋਕੇ ਮੇਂ ਮੈਂ
ਤੁਝੇ ਬਸਾ ਰਖਾ ਹੈ ਬੱਸ
ਆਈ ਲਵ ਯੂ ਵੈਰੀ ਵੈਰੀ ਮੱਚ

ਨਾਚੋ ਔਰ ਗਾਓ ਆਜ ਖੁਸ਼ੀਓਂ ਕਾ ਦਿਨ ਹੈ
ਮਸਤੀ ਮਨਾਓ ਆਜ ਖੁਸ਼ੀਓਂ ਕਾ ਦਿਨ ਹੈ
ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਸਤੋ ਖੋਨਾ ਮਤ ਹੋਸ਼ ਕੋ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਂ ਆਤਾ ਏਕ ਬਾਰ ਐਸਾ ਦਿਨ ਹੈ
ਝੁਮੇਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਜ ਸਭੀ ਕਾ ਹੀ ਮਨ ਹੈ
ਬੋਤਲ ਲਾਓ, ਸਭ ਕੋ ਪਿਲਾਓ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਜਾਓ
ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਸਤੋ ਖੋਨਾ ਮਤ ਹੋਸ਼ ਕੋ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਲੀਏ ਨਯਾ ਏਕ ਦਿਨ ਹੈ
ਸਾਥੀ ਭੀ ਹੁਸੀਨ ਗਾਲ ਪਰ ਕਾਲਾ ਤਿਲ ਹੈ
ਜ਼ਰਾ ਪਾਸ ਆਓ, ਬੋੜਾ ਮੁਸਕਰਾਓ, ਆਂਖ ਮਿਲਾਓ
ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਸਤੋ ਖੋਨਾ ਮਤ ਹੋਸ਼ ਕੋ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਂ ਚੜ੍ਹਾ ਆਜ ਖੁਸ਼ੀ ਕਾ ਸਵੇਰਾ ਹੈ
ਚਾਂਦ ਸੀ ਹਸੀਨਾ ਏਕ ਦਿਲ ਲੂਟਾ ਮੇਰਾ ਹੈ
ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਓ, ਮਤ ਸ਼ਰਮਾਓ, ਪਿਆਰ ਸੇ ਬੁਲਾਓ
ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਸਤੋ ਖੋਨਾ ਮਤ ਹੋਸ਼ ਕੋ

ਪੀ ਗਿਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗੇ ਅਬ ਮੁਝੇ ਚੜੀ ਹੈ
ਗੁਜ਼ਰੇਗੀ ਰਾਤ ਕੈਸੇ ਸ਼ਾਮ ਅਭੀ ਪੜੀ ਹੈ
ਢਿੱਲੋਂ ਕੋ ਬਿਠਾਓ, ਔਰ ਨ ਪਿਲਾਓ, ਕੁਛ ਸਮਝਾਓ
ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਸਤੋ ਖੋਨਾ ਮਤ ਹੋਸ਼ ਕੋ

ਦੁਨੀਆ ਸੇ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਹਸੀਨਾ ਏਕ ਗੋਰੀ ਗੋਰੀ
ਕਰਨੇ ਲਗੀ ਮੁਝ ਸੇ ਪਿਆਰ ਆਜ ਖੁਸ਼ ਹੂੰ ਬੜਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਯਾਰ
ਵੋਹ ਏਕ ਨਖਰੇ ਵਾਲੀ ਜੁਲਫ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾਲੀ
ਛੇੜੇ ਮੁਝੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਜ ਖੁਸ਼ ਹੂੰ ਬੜਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਯਾਰ
ਵੋਹ ਪੀਲੇ ਦੁਪੱਟੇ ਵਾਲੀ ਸੂਰਤ ਜੋ ਭੋਲੀ ਭਾਲੀ
ਵਾਅਦੇ ਜੋ ਕਰਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਜ ਖੁਸ਼ ਹੂੰ ਬੜਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਯਾਰ
ਵੋਹ ਕਾਨੋਂ ਮੇਂ ਝੁਮਕੇ ਵਾਲੀ ਲਗਤੀ ਚੰਬੇ ਕੀ ਡਾਲੀ
ਆਖੋਂ ਮੇਂ ਰਖਤੀ ਖੁਮਾਰ ਆਜ ਖੁਸ਼ ਹੂੰ ਬੜਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਯਾਰ
ਵੋਹ ਨਸ਼ੇ ਕੀ ਹੈ ਪਿਆਲੀ ਗਾਲੋਂ ਪਰ ਜਿਸ ਕੇ ਲਾਲੀ
‘ਢਿੱਲੋਂ’ ਸੇ ਕਰ ਗਈ ਕਰਾਰ ਆਜ ਖੁਸ਼ ਹੂੰ ਬੜਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਯਾਰ

★

ਨਾ ਤੁਮ ਹੋ ਵਹੀ ਨਾ ਹਮ ਹੈਂ ਵਹੀ
ਜਮਾਨੇ ਮੇਂ ਐਸੀ ਹਵਾ ਜੋ ਚਲੀ

ਨਾ ਵੋਹ ਵਾਅਦੇ ਰਹੇ ਨਾ ਵੋਹ ਕਸਮੇਂ ਰਹੀਂ
ਨਾ ਵੋਹ ਬਾਤੇਂ ਰਹੀਂ ਨਾ ਵੋਹ ਰਾਤੇਂ ਰਹੀਂ
ਨਾ ਵੋਹ ਫੂਲ ਹੀ ਰਹੇ ਨਾ ਰਹੀ ਵੋਹ ਕਲੀ
ਜਮਾਨੇ ਮੇਂ ਐਸੀ ਹਵਾ ਜੋ ਚਲੀ

ਨਾ ਵੋਹ ਹਵਾਏਂ ਰਹੀਂ ਨਾ ਵੋਹ ਫਿਜ਼ਾਏਂ ਰਹੀਂ
ਨਾ ਵੋਹ ਧੜਕਨ ਰਹੀ ਨਾ ਵੋਹ ਤੜਪਨ ਰਹੀਂ
ਨਾ ਵੋਹ ਘਰ ਹੀ ਰਹਾ ਨਾ ਰਹੀ ਵੋਹ ਗਲੀ
ਜਮਾਨੇ ਮੇਂ ਐਸੀ ਹਵਾ ਜੋ ਚਲੀ

ਨਾ ਵੋਹ ਮੈਖਾਨਾ ਰਹਾ ਨਾ ਵੋਹ ਪੈਮਾਨਾ ਰਹਾ
ਨਾ ਵੋਹ ਸਾਕੀ ਰਹਾ ਨਾ ਵੋਹ ਸਾਥੀ ਰਹਾ
ਨਾ ਵੋਹ ਘਾਓ ਰਹਾ ਨਾ ਰਹੀ ਵੋਹ ਛੁਰੀ
ਜਮਾਨੇ ਮੇਂ ਐਸੀ ਹਵਾ ਜੋ ਚਲੀ

ਨਾ ਵੋਹ ਬਾਦਲ ਰਹੇ ਨਾ ਵੋਹ ਬਿਜਲੀ ਰਹੀ
ਨਾ ਵੋਹ ਘਟਾਏਂ ਰਹੀਂ ਨਾ ਵੋਹ ਅਦਾਏਂ ਰਹੀਂ
ਨਾ ਵੋਹ ਲਕੀਰੇਂ ਰਹੀਂ ਨਾ ਰਹੀ ਵੋਹ ਤਲੀ
ਜਮਾਨੇ ਮੇਂ ਢਿੱਲੋਂ ਐਸੀ ਹਵਾ ਜੋ ਚਲੀ

★

ਮੌਸਮ ਹੈ ਕਿਤਨਾ ਸੁਹਾਨਾ
ਕੋਈ ਤੂ ਲਾ ਕੇ ਬਹਾਨਾ
ਤੂ ਆ ਜਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਉਦਾਸ

ਦਿਲ ਕੀ ਧੜਕਨ ਬੜਤੀ ਜਾਏ
ਉਜੜਾ ਗੁਲਸ਼ਾਨ ਕੋਨ ਖਿਲਾਏ
ਤੇਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰੂੰ ਮੈਂ ਤਲਾਸ਼
ਮੈਂ ਹੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਉਦਾਸ

ਕਾਲੇ ਬਾਦਲ ਔਰ ਘਟਾਏਂ
ਝੁਕ ਝੁਕ ਕਰ ਯੇਹ ਤੁਝੇ ਬੁਲਾਏਂ
ਕਬ ਬੁਝੇਗੀ ਦਿਲ ਕੀ ਪਿਆਸ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਉਦਾਸ

ਬਾਗੋਂ ਮੇਂ ਕੋਇਲ ਯੇ ਗਾਏ
ਦਿਨ ਮਿਲਨੇ ਕੇ ਹਮਾਰੇ ਆਏ
ਕਬ ਲੇ ਕਰ ਆਉਂ ਬਾਰਾਤ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਉਦਾਸ

ਖੇਤੋਂ ਮੇਂ ਹਰਿਆਲੀ ਆਈ
ਤੁਮ ਆਏ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੁਸਕਾਈ
ਅਬ ਛੂਟੇ ਨ ਤੁਮਹਾਰਾ ਸਾਥ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਉਦਾਸ

ਮੁੱਦਤ ਸੇ ਤੇਰਾ ਮਿਲਨਾ ਹਮ ਕੋ ਹੈ ਕਬੂਲ
ਸ਼ਿਕਵਾ ਕਿਓਂ ਕਰੇਂ ਹਮ ਹਮਾਰਾ ਨਹੀਂ ਅਸੂਲ
ਵਕਫਾ ਪੜਾ ਜੋ ਇਤਨਾ ਪੂਛੇਂ ਨ ਹਮ ਵਜਾਹ
ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਲੀ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਕੀ ਸਜਾ
ਉਨ ਬਾਤੋਂ ਕੋ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨਾ ਲਗੇ ਫਜ਼ੂਲ
ਸ਼ਿਕਵਾ ਕਿਓਂ ਕਰੇਂ ਹਮ ਹਮਾਰਾ ਨਹੀਂ ਅਸੂਲ
ਬੇਹ ਕਰ ਭੀ ਪਾ ਲੇਨਾ ਨਸੀਬੋਂ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ
ਦੇਰ ਸੇ ਤੇਰਾ ਮਿਲਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ
ਉਨ ਦੂਰੀਓਂ ਕਾ ਘਾਟਾ ਆਜ ਹੋ ਗਿਆ ਵਸੂਲ
ਸ਼ਿਕਵਾ ਕਿਓਂ ਕਰੇਂ ਹਮ ਹਮਾਰਾ ਨਹੀਂ ਅਸੂਲ
ਜੁਲਫੋਂ ਮੇਂ ਕੈਦ ਕਰ ਲੋ ਔਰ ਦਿਲ ਮੇਂ ਭੀ ਦੋ ਜਗ੍ਹਾ
ਅੱਛੇ ਦੋਸਤ ਕਭੀ ਦੋਸਤੋਂ ਕੋ ਦੇਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਗਾ
ਮਹਿਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੈਸੇ ਮਹਿਕਤੇ ਹੈਂ ਫੂਲ
ਸ਼ਿਕਵਾ ਕਿਓਂ ਕਰੇਂ ਹਮ ਹਮਾਰਾ ਨਹੀਂ ਅਸੂਲ

★

ਸ਼ਾਦੀ ਹਮ ਕਰੇਂਗੇ ਜੋ ਲੜਕੀ ਅਮੀਰ ਹੋ
ਕੋਠੀ ਭੀ ਹੋ ਕਾਰ ਭੀ ਔਰ ਮਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਜਗੀਰ ਹੋ

ਦੇਖਨੇ ਮੇਂ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਭੀ ਹੋ
ਪਿਆਰ ਕਾ ਗਹਿਰਾ ਸਮੰਦਰ ਭੀ ਹੋ
ਫੈਸ਼ਨ ਮੇਂ ਭੀ ਹੋ ਜੋ ਪੂਰੀ
ਕੱਦ ਲੰਬਾ ਔਰ ਪਤਲਾ ਸਰੀਰ ਹੋ

ਸ਼ਾਦੀ ਹਮ ਕਰੇਂਗੇ ਜੋ ਲੜਕੀ ਅਮੀਰ ਹੋ

ਪਿਕਨਿਕ ਪਰ ਜੋ ਜਾਨਾ ਚਾਹੇ
ਖਾਨਾ ਬਾਹਰ ਹੀ ਖਾਨਾ ਚਾਹੇ
ਇੰਗਲਿਸ਼ ਮੇਂ ਜਬ ਬਾਤ ਕਰੇ ਵੋਹ
ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਪੀੜ ਹੋ

ਸ਼ਾਦੀ ਹਮ ਕਰੇਂਗੇ ਜੋ ਲੜਕੀ ਅਮੀਰ ਹੋ

ਕਾਮ ਪੜੇ ਨਾ ਹਮ ਕੋ ਕਰਨਾ
ਘਰ ਜਵਾਈ ਹੈ ਹਸ ਕੇ ਬਨਨਾ
ਸ਼ਾਨ ਹਮਾਰੀ ਬੜ ਜਾਏਗੀ
ਬਾਪ ਜੋ ਉਸ ਕਾ ਵਜ਼ੀਰ ਹੋ

ਸ਼ਾਦੀ ਹਮ ਕਰੇਂਗੇ ਜੋ ਲੜਕੀ ਅਮੀਰ ਹੋ

ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਹਮ ਸੈਰ ਕਰੇਂਗੇ
ਮਰਸਡੀ ਗਾੜੀ ਮੇਂ ਭੀ ਚੜ੍ਹੇਂਗੇ
ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਪਰ ਕਰੇਂਗੇ ਸ਼ਾਪਿੰਗ
ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਕੀ ਨਯੀ ਤਸਵੀਰ ਹੋ

ਸ਼ਾਦੀ ਹਮ ਕਰੇਂਗੇ ਜੋ ਲੜਕੀ ਅਮੀਰ ਹੋ

★

ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਹੂੰ ਮਗਰ ਨਹੀਂ ਹੂੰ ਮੈਂ ਭਿਖਾਰੀ
ਕੁਛ ਅਜੀਬ ਸੀ ਹੈ ਲਿਖ ਦੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸਮਤ ਹਮਾਰੀ

ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮਗਰ ਦਿਲ ਕਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੂੰ
ਮੇਰੇ ਤਨ ਪਰ ਹੈਂ ਲੀਰੇ
ਮੈਂ ਵਕਤ ਕਾ ਹਾਦਸਾ ਹੂੰ
ਸਭ ਕੁਝ ਹੂੰ ਮੈਂ ਸਮਝਤਾ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਨਹੀਂ ਅਨਾੜੀ

ਕੁਛ ਅਜੀਬ ਸੀ ਹੈ ਲਿਖ ਦੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸਮਤ ਹਮਾਰੀ

ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੁਹਰਤ
ਮਗਰ ਇੱਜ਼ਤ ਸੇ ਜੀ ਰਹਾ ਹੂੰ
ਜ਼ਖਮ ਦੂਸਰੇਂ ਕੇ ਦਿਲੋਂ ਕੇ
ਮੁਹੱਬਤ ਸੇ ਸੀ ਰਹਾ ਹੂੰ
ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਭੀ ਹੈ ਭੜਕੀ
ਏਕ ਪਿਆਰ ਕੀ ਚਿੰਗਾਰੀ

ਕੁਛ ਅਜੀਬ ਸੀ ਹੈ ਲਿਖ ਦੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸਮਤ ਹਮਾਰੀ

ਇਤਨੀ ਬੜੀ ਹੈ ਦੁਨੀਆ
ਕੋਈ ਤੋ ਹਮਾਰਾ ਹੋਗਾ
ਚਿਹਰੇ ਸੇ ਗਰਦ ਹਮਾਰੀ
ਆਂਸੂਓਂ ਸੇ ਕੋਈ ਧੋਗਾ
ਸਮਝੇਗਾ ਕੋਈ ਏਕ ਦਿਨ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਕੀ ਭੀ ਲਾਚਾਰੀ

ਕੁਛ ਅਜੀਬ ਸੀ ਹੈ ਲਿਖ ਦੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸਮਤ ਹਮਾਰੀ

★

ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਟੂਟੇ ਪਿਆਰ ਕਾ
ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਇਕਰਾਰ ਕਾ
ਆਸਮਾਨ ਪਰ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਤਾਰੇ
ਉਸ ਸੇ ਭੀ ਜਿਆਦਾ ਵਾਅਦੇ ਹਮਾਰੇ
ਬੜਾ ਮਜ਼ਾ ਹੈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਾ
ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਟੂਟੇ ਪਿਆਰ ਕਾ
ਦੁਨੀਆ ਚਾਹੇ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾ ਲੇ
ਕਭੀ ਭੀ ਹਮ ਕੋ ਆਜ਼ਮਾ ਲੇ
ਦਿਲ ਸੇ ਦਿਲ ਮਿਲਾ ਯਾਰ ਕਾ
ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਟੂਟੇ ਪਿਆਰ ਕਾ
ਰੁੱਤ ਯੇ ਸੁਹਾਨੀ ਠੰਡੀ ਹਵਾਏਂ
ਸੋਏ ਹੁਏ ਅਰਮਾਨ ਜਗਾਏਂ
ਦਿਲ ਨਾ ਤੋੜੋ ਦਿਲਦਾਰ ਕਾ
ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਟੂਟੇ ਪਿਆਰ ਕਾ
ਹਮ ਦੋਨੋਂ ਨੇ ਦਿਲ ਸੇ ਠਾਨੀ
ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਨੀ
ਜਿਸ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਬੇਕਾਰ ਥਾ
ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਟੂਟੇ ਪਿਆਰ ਕਾ

ਮੁਝ ਕੋ ਤੁਮਨੇ ਹੀ ਜੀਨਾ ਸਿਖਾਇਆ
ਮੈਂ ਤੇ ਜੀਵਨ ਮੇਂ ਸੋਇਆ ਪੜਾ ਥਾ
ਮੁਝ ਕੋ ਤੂਨੇ ਹੀ ਆ ਕਰ ਜਗਾਇਆ
ਏਕ ਦੀਪਕ ਜੋ ਬੁਝਨੇ ਚਲਾ ਥਾ
ਉਸ ਕੋ ਤੂਨੇ ਹੀ ਆ ਕਰ ਜਲਾਇਆ
ਏਕ ਉਜੜਾ ਹੂਆ ਥਾ ਬਗੀਚਾ
ਉਸ ਕੋ ਤੂਨੇ ਹੀ ਗੁਲਸ਼ਨ ਬਨਾਇਆ
ਸਿਵਾ ਨਫਰਤ ਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਨ ਜਾਨੇ
ਨਾਮ ਮੁਹੱਬਤ ਕਾ ਤੂਨੇ ਸਿਖਾਇਆ
ਜੀਵਨ ਭਰ ਨਾ ਉਤਰੇ ਨਸ਼ਾ ਜੋ
ਜਾਮ ਆਖੋਂ ਸੇ ਤੂਨੇ ਪਿਲਾਇਆ
ਜਬ ਭੀ ਚਰਚਾ ਹੂਆ ਮਹਿਫਲੋਂ ਮੇਂ
ਨਾ ਤੇਰਾ ਜੁਬਾਨ ਪਰ ਹੀ ਆਇਆ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਭੂਲੇ ਨਾ ਅਹਿਸਾਨ ਤੇਰੇ
ਜਿਸ ਕੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਰ ਤੂਨੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ

★

ਮੁਲਾਕਾਤੋਂ ਪਰ ਲਗਾਓ ਨਾ ਇਤਨੀ ਸ਼ਰਤੇ
ਟੁਟ ਜਾਏਂ ਨ ਕਹੀਂ ਦਿਲ ਔਰ ਕਭੀ ਨਾ ਧੜਕੇਂ
ਸਾਮਨੇ ਜਾਮ ਹੈ ਔਰ ਪੀਨੇ ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਭੀ ਨਹੀਂ
ਸਾਕੀਆ ਭਰ ਦੇ ਪੈਮਾਨਾ ਹਮ ਬੁੰਦ ਬੁੰਦ ਕੋ ਤਰਸੇਂ
ਦਿਲ ਮੇਂ ਇਕ ਲਹਿਰ ਸੀ ਹੈ ਔਰ ਤਮੰਨਾ ਭੀ ਜਵਾਨ
ਕਿਓਂ ਨਾ ਆਗ ਲਗੇ ਫਿਰ ਔਰ ਨਾ ਸ਼ੋਅਲੇ ਭੜਕੇਂ
ਪੁਛੀਏ ਪਪੀਹੇ ਸੇ ਕਿ ਉਸ ਕੀ ਹਾਲਤ ਕਿਆ ਹੈ
ਘਟਾਏਂ ਆਏਂ ਚਲੀ ਜਾਏਂ ਔਰ ਕਭੀ ਨਾ ਬਰਸੇਂ
ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਜਜ਼ਬਾਤ ਕੋ ਦਬਾ ਕਰ ਰਖਨਾ
ਐਸਾ ਤੂਫਾਨ ਜੋ ਯੇ ਗਰਜੇ ਤੋ ਫਿਰ ਬਿਜਲੀਆਂ ਕੜਕੇਂ
ਬਿਨ ਤੇਰੇ ਜੀਨਾ ਭੀ ਭਲਾ ਕੈਸਾ ਯੇ ਜੀਨਾ ਹੈ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਅਭੀ ਭੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਸੜਕੇਂ

★

ਮੈਂਨੇ ਜਬ ਸੇ ਨਾ ਪੀਨੇ ਕੀ ਕਸਮ ਖਾਈ ਹੈ
ਮੌਤ ਲਗਤਾ ਹੈ ਕਰੀਬ ਆਈ ਹੈ
ਬਰਸੋਂ ਸੇ ਜਿਸ, ਨੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦੀਆ
ਉਸ ਪੇ ਤੁਹਮਤ ਗਈ ਲਗਾਈ ਹੈ
ਲੋਗ ਪੀਤੇ ਹੈਂ ਹੋਸ਼ ਖੋਨੇ ਕੇ
ਮੁਝ ਕੋ ਪੀ ਕਰ ਹੀ ਹੋਸ਼ ਆਈ ਹੈ
ਕਾਟ ਕਰ ਪਰ ਪਰਿੰਦਾ ਛੋੜ ਦੀਆ
ਕੈਸੀ ਉਸ ਕੀ ਯੇ ਰਿਹਾਈ ਹੈ
ਬਨਾ ਕੇ ਆਸ਼ਿਯਾਂ ਕਿਸੀ ਕਾ ਰਾਖ ਕੀਆ
ਕਿਆ ਖੁਦਾ ਯਹੀ ਤੇਰੀ ਖੁਦਾਈ ਹੈ
ਜਬ ਭੀ ਗੁਜ਼ਰਾ ਮੈਂ ਕਭੀ ਮੈਖਾਨੇ ਸੇ
ਆਵਾਜ਼ ਰੁਕ ਜਾ ਰੁਕ ਜਾ ਕੀ ਹੀ ਆਈ ਹੈ
ਐ ਹੂਰੇ ਜੱਨਤ ਤੁਝੇ ਸਲਾਮ ਮੇਰਾ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਪੀ ਕਰ ਹੀ ਨਿਜਾਤ ਪਾਈ ਹੈ

★

ਤੂ ਦਿਲ ਕੋ ਔਰ ਜਲਾ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਸੇ
ਹਮ ਤੇ ਦੀਵਾਨੇ ਬਸ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੇ
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਯੇ ਟੂਟਾ
ਕਈ ਵਾਰ ਗਿਆ ਯੇ ਲੂਟਾ
ਇਸ ਕੋ ਆਗ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਵਾਕਫ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਸੇ
ਤੂ ਦਿਲ ਕੋ ਔਰ ਜਲਾ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਸੇ
ਸ਼ਾਇਦ ਫਿਰ ਯੇ ਕਭੀ ਨਾ ਧੜਕੇ
ਸਕੂਨ ਮਿਲੇਗਾ ਇਸੀ ਕੋ ਮਰ ਕੇ
ਰੁੱਖਸਤ ਇਸ ਕੋ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ
ਬੱਸ ਇਕ ਛਲਕੇ ਜਾਮ ਸੇ
ਤੂ ਦਿਲ ਕੋ ਔਰ ਜਲਾ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਸੇ
ਟੂਟਾ ਫੂਲ ਨਾ ਜੁੜਤਾ ਡਾਲੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਕਿਤਨੀ ਹੀ ਮਾਲੀ

ਰੰਗ ਬਦਲ ਜਾਏ ਬੜਾ ਹੀ ਜਲਦੀ
ਬੱਸ ਗਇਆ ਫਿਰ ਕਾਮ ਸੇ
ਤੂੰ ਦਿਲ ਕੇ ਔਰ ਜਲਾ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਸੇ
ਸ਼ਿਕਵਾ ਨ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਗੀ
ਫਿਰ ਭੀ ਤੇਰੀ ਇਬਾਦਤ ਹੋਗੀ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਛੋੜ ਚਲੇ ਹਮ ਜੰਨਤ
ਚੰਦ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਜੋ ਮਹਿਮਾਨ ਥੇ
ਤੂੰ ਦਿਲ ਕੇ ਔਰ ਜਲਾ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਸੇ

ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ ਜਿਸ ਮੇਂ ਹੋ ਪੈਸਾ
ਪੈਸੇ ਕੇ ਬਗੈਰ ਆਜ ਜੀਨਾ ਦੁਸ਼ਵਾਰ ਹੈ
ਪੈਸੇ ਕੇ ਵਗੈਰ ਆਜ ਬੀਵੀ ਹੈ ਨਾ ਪਿਆਰ ਹੈ
ਬੱਚੇਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਪੜੇਂ ਕੀ ਸਿਲਾਈ
ਔਰ ਘਰ ਕੀ ਸਫਾਈ ਮੇਂ ਪੈਸਾ ਕਾਮ ਆਤਾ ਹੈ
ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ...

ਅੱਛਾ ਪੀਨਾ ਖਾਨਾ, ਮਹਿਫਲੇ ਸਜਾਨਾ
ਔਰ ਨਾਚ ਗਾਨਾ, ਜਹਾਂ ਪੈਸਾ ਨਾਮ ਪਾਤਾ ਹੈ
ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ...

ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਕਮਾਈ ਹੋਤੀ ਘਰ ਮੇਂ ਲੜਾਈ
ਕਰੇ ਸਭ ਕੀ ਤਬਾਹੀ, ਫਿਰ ਪੈਸਾ ਯਾਦ ਆਤਾ ਹੈ
ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ...

ਐਸੀ ਕੀ ਤੂ ਕੁਤਾਹੀ, ਜਵਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਮੇਂ ਗਵਾਈ
ਬੀਵੀ ਘਰ ਸੇ ਭਗਾਈ ਅਬ ਦੁਖ ਤੂ ਉਠਾਤਾ ਹੈ
ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ...

ਜਬ ਹੂਈ ਫਿਰ ਜੁਦਾਈ ਬੱਚੇ ਬੀਵੀ ਯਾਦ ਆਈ
ਘੁਮੇਂ ਫਿਰਾ ਤੂ ਸੁਦਾਈ ਫਿਰ ਦਿਲ ਘਬਰਾਤਾ ਹੈ
ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ...

ਕਰ ਦਬਾ ਕੇ ਕਮਾਈ ਯਾਦ ਰੱਖ ਵੋਹ ਖੁਦਾਈ
ਇਸ ਮੇਂ ਤੇਰੀ ਭਲਾਈ, ਫਿਰ ਸੁਖ ਦੇਖ ਆਤਾ ਹੈ
ਕਾਮ ਕਰੋ ਐਸਾ...

ਤੂ ਏਕ ਚਾਂਦ ਹੈ ਔਰ ਕਿਤਨੇ ਤੇਰੇ ਚਾਹਨੇ ਵਾਲੇ
ਪਿਆਰ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਮਗਰ ਲਾਖੋਂ ਹੈਂ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਸੁਨ ਕਰ ਤਾਰੀਫ਼ ਤੇਰੀ ਦੇਖਨੇ ਤੁਝੇ ਚਲਾ ਆਇਆ
ਸੁਨਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਤੁਝੇ ਉਸ ਸੇ ਭੀ ਬੜ ਕਰ ਪਾਇਆ
ਛੋਟਾ ਸਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਪਿਆਰ ਕਾ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ
ਪਿਆਰ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਮਗਰ ਲਾਖੋਂ ਹੈਂ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਦੇਖ ਲੂੰ ਏਕ ਝਲਕ ਜ਼ਰਾ ਮੁਖੜੇ ਸੇ ਜ਼ੁਲਫੋਂ ਤੋ ਹਟਾ
ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੀ ਨਾ ਲਗ ਜਾਏ ਤੁਝੇ ਕਰੂੰ ਅੱਲਾ ਸੇ ਯੇ ਦੁਆ
ਖੁਦ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਏਂਗੇ ਤੇਰੀ ਹਸਤੀ ਕੋ ਮਿਟਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਪਿਆਰ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਮਗਰ ਲਾਖੋਂ ਹੈਂ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਮੀਦ ਮੇਂ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ ਹੈ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਾ ਕਹਿ ਪਾਇਆ
ਕਦਮ ਕਦਮ ਪਰ ਸਾਥ ਸਾਥ ਚਲਤਾ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਸਾਇਆ
ਹਨੇਰੇ ਬੜਤੇ ਹੀ ਗਏ ਜੂੰ ਜੂੰ ਕੀਏ ਹਮਨੇ ਉਜਾਲੇ
ਪਿਆਰ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਮਗਰ ਲਾਖੋਂ ਹੈਂ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਮਿਲ ਸਕੇ ਫੁਰਸਤ ਤੋ ਕਭੀ ਖਤ ਲਿਖਨੇ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ
ਹੋ ਸਕੇਂ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਉਸ ਮੇਂ ਬੇਸ਼ਕ ਸ਼ਿਕਵੇ ਕਰਨਾ
ਚਾਂਦ ਨਿਕਲੇਗਾ ਇਕ ਦਿਨ ਜਬ ਉੜ ਜਾਏਂਗੇ ਬਾਦਲ ਕਾਲੇ
ਪਿਆਰ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਮਗਰ ਲਾਖੋਂ ਹੈਂ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ

★

ਜਬ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਰੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇਰੇ ਸੇ ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਫਿਰ ਆਤੀ ਹੈ
ਕਿਤਨੀ ਆਤੀ ਹੈ ਮਤ ਪੁਛੋ ਅਪਨੀ ਹੋਸ਼ ਭੁਲਾਤੀ ਹੈ

ਕਦਮ ਨਾ ਆਗੇ ਚਲਨੇ ਪਾਏਂ ਰੁਕ ਰੁਕ ਕਰ ਫਿਰ ਚਲਤੇ ਹੈਂ
ਦਿਲ ਮੇਂ ਉਠਨੇ ਲਗੇ ਜਵਾਲਾ ਜਬ ਜਬ ਸਾਏ ਢਲਤੇ ਹੈਂ
ਗਲੀ ਗਲੀ ਮੇਂ ਪੁਛੂੰ ਤੇਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਬਤਾਤੀ ਹੈ
ਜਬ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਰੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇਰੇ ਸੇ ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਫਿਰ ਆਤੀ ਹੈ

ਕਹਾਂ ਛੁਪਾ ਹੈ ਚਾਂਦ ਵੋਹ ਮੇਰਾ ਜਾਤੇ ਵਕਤ ਸਲਾਮ ਕਰੂੰ
ਹੁਸਨ ਕੀ ਦੇਵੀ ਪਿਆਰ ਕੀ ਮਲਕਾ ਕਾ ਖੁਦ ਕੋ ਗੁਲਾਮ ਕਰੂੰ
ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਸਦਾ ਹੀ ਜਿਸ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕਾਨੋਂ ਮੇਂ ਗਾਤੀ ਹੈ
ਜਬ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਰੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇਰੇ ਸੇ ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਫਿਰ ਆਤੀ ਹੈ

ਕਿਤਨੇ ਅੱਛੇ ਲੋਗ ਜਹਾਂ ਕੇ ਕਿਤਨੀ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤੀ ਹੈ
ਇਸਕੇ ਹਵਾ ਕੇ ਝੋਂਕੇ ਮੇਂ ਪਿਆਰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕੀ ਮਸਤੀ ਹੈ
ਏਕ ਬਾਰ ਤੇ ਦੇਖ ਲੂੰ ਮੈਂ ਜੋ ਸੂਰਤ ਦਿਲ ਕੋ ਭਾਤੀ ਹੈ
ਜਬ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਰੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇਰੇ ਸੇ ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਫਿਰ ਆਤੀ ਹੈ

★

ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਆ, ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਗਾ
ਯੇ ਘੜੀ ਫਿਰ ਕਭੀ ਆਏ ਕਿ ਆਏ ਨਾ

ਸ਼ਾਮ ਯੇ ਬੜੀ ਸੁਹਾਨੀ
ਕਰਨੀ ਮੈਂਨੇ ਮਨਮਾਨੀ
ਦਿਲ ਮੇਂ ਬਾਤ ਛੁਪੀ ਜੋ
ਆਜ ਹੈ ਤੁਝੇ ਬਤਾਨੀ
ਔਰ ਨਾ ਮੁਝ ਕੋ ਸਤਾ

ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਆ, ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਗਾ

ਜਾਮ ਪੀ ਹਲਕਾ ਹਲਕਾ
ਆਂਖੇਂ ਸੇ ਛਲਕਾ ਛਲਕਾ
ਮੇਰੀ ਬਾਂਹੋਂ ਮੇਂ ਆ ਜਾ
ਮੈਂ ਤੋਂ ਹੂੰ ਤੇਰੀ ਮਲਕਾ
ਹੋਠੋਂ ਕੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾ

ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਆ, ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਗਾ

ਆਜ ਕਾ ਧੂਮ ਧੜਾਕਾ
ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਲਗਤਾ ਅੱਛਾ
ਜੋ ਭੀ ਇਸ ਸੇ ਡਰ ਜਾਏ
ਵੇਹ ਨਹੀਂ ਆਸ਼ਿਕ ਪੱਕਾ
ਆਂਖ ਤੋ ਜ਼ਾਲਿਮ ਮਿਲਾ

ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਆ, ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਗਾ

ਲੋਗੋਂ ਸੇ ਕਿਆ ਹੈ ਡਰਨਾ
ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ ਕਰਨਾ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੜੀ ਹੈ ਥੋੜੀ
ਛੋੜ ਦੇ ਆਹੋਂ ਭਰਨਾ
ਦਿਲ ਨਾ ਮੇਰਾ ਜਲਾ
ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਆ, ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਗਾ

ਦੇਖ ਕਰ ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ
ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਭਰ ਆਏ ਪਾਨੀ
ਆਂਖ ਮੇਂ ਜਿਸ ਪਰ ਡਾਲੂੰ
ਭਰਤਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਪਾਨੀ
ਕੈਸੇ ਤੂੰ ਬਚ ਜਾਏਗਾ
ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਆ, ਆ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਗਾ

ਚਾਏ ਪੀਓਗੇ ਯਾ ਕਾਫੀ
ਜਾਂ ਵਿਸਕੀ ਕੀ ਛੋਟੀ ਸੀ ਗਲਾਸੀ
ਯਹਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮਿਲਤੀ ਹੈ
ਮਗਰ ਬਾਤ ਜ਼ਰਾ ਦਿਲ ਕੀ ਹੈ

ਬਾਬੂ ਲਗੇ ਤੁਮ ਗਾਓਂ ਸੇ ਆਏ
ਗਮ ਕੇ ਬਾਦਲ ਤੁਮ ਪਰ ਛਾਏ
ਬੋੜ੍ਹੀ ਸੀ ਤੋ ਪੀ ਕਰ ਦੇਖੋ
ਭਾਗ ਜਾਏਗੀ ਉਦਾਸੀ
ਚਾਏ ਪੀਓਗੇ ਯਾ ਕਾਫੀ

ਪੈਸਾ ਖਰਚੋ ਔਰ ਦੇਖੋ ਤਮਾਸ਼ਾ
ਜਹਾਂ ਜੋ ਆਏ ਨਾ ਜਾਏ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
ਕਭੀ ਕਭੀ ਜਹਾਂ ਝਗੜਾ ਭੀ ਹੋਤਾ
ਔਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ੀ
ਚਾਏ ਪੀਓਗੇ ਯਾ ਕਾਫੀ

ਮੁਹੱਬਤ ਮੁਝ ਸੇ ਜੋ ਭੀ ਕਰਤਾ
ਰਹੇ ਵੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਆਹੇ ਭਰਤਾ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਸਭ ਕੇ ਦਿਲ ਕੀ ਧੜਕਨ
ਔਰ ਸਭ ਕੀ ਹੂੰ ਮੈਂ ਦਾਸੀ
ਚਾਏ ਪੀਓਗੇ ਯਾ ਕਾਫੀ

ਯੇ ਵਕਤ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਨਾ ਆਏ
ਕਿਆ ਅਭੀ ਭੀ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਘਬਰਾਏ
ਆਂਖ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜਾਮ ਤੂ ਪੀ ਲੇ
ਮੈਂ ਹੂੰ ਤੇਰੀ ਸਾਕੀ
ਚਾਏ ਪੀਓਗੇ ਯਾ ਕਾਫੀ

ਕੌਨ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਕ ਕੀ ਮਰਜ਼ ਬੁਰੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਕੌਨ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖੋਂ ਕੀ ਨਿਗਾਹ ਤੇਜ਼ ਛੁਰੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਹਮ ਇਸ ਮਰਜ਼ ਕੇ ਵਗੈਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਤੇ
ਜਿਨ ਕੋ ਯੇ ਮਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਨ ਕੀ ਕਿਸਮਤ ਸੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਕੌਨ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੁਹੱਬਤ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਕੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਕੌਨ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੁਹੱਬਤ ਰਾਹੋਂ ਮੇਂ ਪੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਮੁਹੱਬਤ ਏਕ ਵੋਹ ਅਜ਼ੀਮ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਐ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ
ਜਿਸ ਕੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖੁਦਾ ਕੇ ਬੰਦੇ ਸੇ ਕਹੀਂ ਬੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਯੂੰਹੀਂ ਤੁਝੇ ਮਿਲਨੇ ਕੋ ਚਲਾ ਆਇਆ ਦੋਸਤ
ਯੂੰਹੀਂ ਤੁਝੇ ਦੇਖਨੇ ਕੋ ਚਲਾ ਚਲਾ ਆਇਆ ਦੋਸਤ
ਵਰਨਾ ਔਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਥੇ ਰਾਸਤੇ ਮੇਂ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲੇ
ਤੁਝ ਸੇ ਕੁਝ ਗਿਲਾ ਥਾ ਜੋ ਕਰਨੇ ਕੋ ਚਲਾ ਆਇਆ ਦੋਸਤ

ਦੁਨੀਆ ਮੇਂ ਏਕ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਗਿਆ ਯਾਰੋ
ਕਿ ਇਸ਼ਕ ਹੁਸਨ ਕਾ ਦੀਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਯਾਰੋ
ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਕਾ ਜਨਾਜ਼ਾ ਉਠਨੇ ਸੇ ਪਹਲੇ ਹੀ
ਗੁਲਿਸਤਾਨ ਕਾ ਚੱਪਾ ਚੱਪਾ ਵੀਰਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਯਾਰੋ

ਦੀਵਾਰੋਂ ਸੇ ਦਿਲ ਜਬ ਘੁਟਨੇ ਲਗਤਾ ਹੈ
ਐ ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਖੁਦਾਈ ਸੇ ਦਿਲ ਉਠਨੇ ਲਗਤਾ ਹੈ
ਜਹਾਂ ਬੇਗੁਨਾਹੋਂ ਕੋ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਤੀ ਕਿਓਂ ਹੈ
ਯੇ ਜਾਨ ਕਰ ਦਿਲ ਕਾ ਸਕੂਨ ਲੁਟਨੇ ਲਗਤਾ ਹੈ

ਜਿਸ ਦਿਲ ਮੇਂ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਵੋਹ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ
ਬੀਮਾਰੇ ਇਸ਼ਕ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਔਰ ਰਾਤ ਭਰ ਨਹੀਂ ਸੋਤਾ
ਸੋਹਣੀ ਮਹੀਵਾਲ ਨੇ ਐਸੀ ਮੁਹੱਬਤ ਕੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀ
ਦੋਨੋਂ ਕੀ ਵਫਾਤ ਪਰ ਹੈ ਖੁਦਾ ਭੀ ਅਭੀ ਤਕ ਰੋਤਾ

★

ਆਜ ਫਿਰ ਉਨਕੀ ਯਾਦ ਆਈ ਹੈ
ਆਜ ਫਿਰ ਦਿਲ ਨੇ ਚੋਟ ਖਾਈ ਹੈ
ਐਸੇ ਲਗਤਾ ਹੈ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਕਹੀਂ
ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਗਿਰਾਈ ਹੈ
ਸਫੈਦ ਕਾਗਜ਼ ਪਰ ਅਪਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ
ਮੁਝੇ ਚਿੱਠੀ ਯੇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਪਾਈ ਹੈ
ਨਮ ਆਂਖੇਂ ਔਰ ਹੋਸ਼ ਗੁੰਮ ਹੈਂ ਮੇਰੇ
ਯੇ ਕੈਸੀ ਸਾਕੀ ਨੇ ਮੈਅ ਪਿਲਾਈ ਹੈ
ਕਾਟ ਕਰ ਪਰ ਪਰਿੰਦਾ ਛੋੜ ਦੀਆ
ਕੈਸੀ ਪਰਿੰਦੇ ਕੀ ਯੇ ਰਿਹਾਈ ਹੈ
'ਢਿੱਲੋਂ' ਕਰਤਾ ਹੈ ਹੁਸਨ ਕੀ ਪੂਜਾ
ਉਸ ਪਰ ਤੁਹੱਮਤ ਗਈ ਲਗਾਈ ਹੈ

ਮੁਝ ਕੋ ਦਾਮਨ ਮੇਂ ਬਿਠਾ ਲੇ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
ਮੁਝ ਕੋ ਆਂਚਲ ਮੇਂ ਛਿਪਾ ਲੇ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
ਸਰਦ ਰਾਤੋਂ ਕੀ ਇਸ ਤਨਹਾਈ ਮੇਂ
ਮੁਝੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਲਗਾ ਲੇ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
ਚਾਂਦ ਬਾਦਲੋਂ ਮੇਂ ਛੁੱਪ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਓਂ
ਜ਼ੁਲਫੇਂ ਚਿਹਰੇ ਸੇ ਹਟਾ ਲੇ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
ਅਪਨੇ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਉਮਰ ਭਰ ਪੀ ਮੈਂਨੇ
ਜਾਮ ਨਜ਼ਰੋਂ ਸੇ ਪਿਲਾ ਦੇ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
ਦੂਰ ਰਹਨੇ ਸੇ ਹੈਂ ਦੂਰੀਆਂ ਬੜਤੀਂ
ਅਪਨਾ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਕੋ ਬਨਾ ਲੇ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਹੈ

ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਰਟਤਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਔਰ ਦਿਲ ਮੇਂ ਜੋ ਹੇਰਾ ਫੇਰੀ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੈਸੀ ਫਿਰ ਦੋਸਤੀ ਤੇਰੀ

ਅਪਨੇ ਸਵਾਰਥੋਂ ਕੇ ਲੀਏ ਜੋ ਦੋਸਤੀ ਕਾ ਹਾਥ ਬੜਾਤਾ ਹੈ
ਦੂਸਰੋਂ ਕੋ ਵੋਹ ਧੋਖਾ ਦੇਤਾ ਔਰ ਖੁਦ ਭੀ ਧੋਖਾ ਖਾਤਾ ਹੈ
ਜੇਬ ਕਾਟਨੇ ਮੇਂ ਨਾ ਲਾਏ ਜੋ ਭੀ ਪਲ ਭਰ ਕੀ ਦੇਰੀ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੈਸੀ ਫਿਰ ਦੋਸਤੀ ਤੇਰੀ

ਦੂਸਰੋਂ ਕਾ ਜੋ ਮਾਲ ਚੁਰਾ ਕਰ ਅਪਨਾ ਮਹੱਲ ਬਨਾਤਾ ਹੈ
ਐਸਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਮੇਂ ਕਭੀ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪਾਤਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੀ ਆਤਮਾ ਚਿੰਤਾਓਂ ਨੇ ਚਾਰੋਂ ਔਰ ਸੇ ਹੋ ਘੇਰੀ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੈਸੀ ਫਿਰ ਦੋਸਤੀ ਤੇਰੀ

ਕਪੜੇ ਬੜੇ ਸਫੈਦ ਜੋ ਪਹਿਨੇ ਔਰ ਅੰਦਰ ਸੇ ਮਨ ਕਾਲਾ ਹੈ
ਬੋਲਨੇ ਮੇਂ ਜੋ ਬੜਾ ਹੀ ਮੀਠਾ ਔਰ ਹਾਥ ਮੇਂ ਰਖਤਾ ਮਾਲਾ ਹੈ
ਗੰਗਾ ਮੇਂ ਭੀ ਡੂਬਤੀ ਦੇਖੀ ਐਸੇ ਲੋਗੋਂ ਕੀ ਬੇੜੀ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੈਸੀ ਫਿਰ ਦੋਸਤੀ ਤੇਰੀ

ਖੁਦ ਹੀ ਰਾਹ ਜੋ ਭਟਕ ਗਿਆ ਵੋਹ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਬਤਾਏਗਾ
ਖੁਦ ਹੀ ਲਾਲਚ ਮੇਂ ਜੋ ਹੈ ਫਸਾ ਵੋਹ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਬਚਾਏਗਾ
ਅਪਨੇ ਦਬਨੇ ਕੋ ਖੁਦ ਹੀ ਜੋ ਬਨਾਤਾ ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ ਢੇਰੀ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੈਸੀ ਫਿਰ ਦੋਸਤੀ ਤੇਰੀ

ਐਸਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਜ ਮੇਂ ਰਹਤਾ ਸਮਾਜ ਪਰ ਕਾਲਾ ਧੱਬਾ ਹੈ
ਧਰਤੀ ਮਾਂ ਪਰ ਬੋਝ ਬਨਾ ਹੈ ਔਰ ਆਤੀ ਉਸੇ ਨ ਲੱਜਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੀ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਾ ਹੋ ਔਰ ਬਾਤ ਗਈ ਨਾ ਹੋ ਛੇੜੀ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੈਸੀ ਫਿਰ ਦੋਸਤੀ ਤੇਰੀ

ਬਾਰਿਸ਼ ਮੇਂ ਘਰ ਭੀਗ ਕੇ ਆਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ
ਚਿਹਰੇ ਪਰ ਜੁਲਫੇਂ ਬਿਖਰਾਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ

ਬਾਦਲ ਸੇ ਜਬ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕੇ
ਔਰ ਅੰਧੇਰਾ ਛਾ ਜਾਏ
ਮੇਰੇ ਆਂਚਲ ਮੇਂ ਛਿਪ ਜਾਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ

ਸਾਵਨ ਕੀ ਕਾਲੀ ਰਾਤੋਂ ਮੇਂ
ਜਬ ਆਲਮ ਸਾਰਾ ਸੋਤਾ ਹੈ
ਬਾਤੋਂ ਕਰ ਕੇ ਦਿਲ ਬਹਿਲਾਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ

ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਬਾਤ ਪੇ ਝਗੜਾ
ਔਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤੋਂ ਸ਼ਿਕਵੇ ਭੀ
ਲੇਕਿਨ ਕਹਨੇ ਸੇ ਸ਼ਰਮਾਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ

ਸੁਬਹ ਹੋਤੇ ਹੀ ਜਬ ਸੂਰਜ ਕੀ
ਲਾਲੀ ਉਗਨੇ ਲਗਤੀ ਹੈ
ਗੁਲਦਸਤੋਂ ਮੇਂ ਫੂਲ ਸਜਾਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ

ਮਹਿਫਲ ਮੇਂ ਜਬ ਲੋਗ ਸਿਫਾਰਿਸ਼
ਕਰਤੇ ਉਨ ਕੇ ਗਾਨੇ ਕੀ
ਨਗਮਾ 'ਢਿੱਲੋਂ' ਕਾ ਹੀ ਸੁਨਾਨਾ
ਉਨਕਾ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ

★

ਆਓ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਨਗਮੇਂ ਵਫਾ ਕੇ ਗਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਕਿਸ ਕੋ ਪਤਾ ਕਿਆ ਹੋਗਾ ਕੱਲ੍ਹ ਕੀ ਸੁਬਹ ਕਾ ਆਲਮ
ਸਭ ਕੋ ਗਲੇ ਲਗਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਸਮੁੰਦਰ ਮੇਂ ਜਲਜਲੋਂ ਕੇ ਆਨੇ ਕਾ ਖੌਫ ਭੀ ਹੈ
ਆਸ਼ਿਆਂ ਕਹੀਂ ਬਨਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਰੋਸ਼ਨੀ ਭੀ ਹੋ ਸਕੀ ਨਾ ਚਿਰਾਗੋਂ ਕੇ ਜਲਾਨੇ ਸੇ
ਜੁਗਨੂੰਓਂ ਕੋ ਘਰ ਬੁਲਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਸੋਨੇ ਕੇ ਏਕ ਪਿੰਜਰੇ ਮੇਂ ਬਰਸੋਂ ਸੇ ਬੰਦ ਜੋ ਪੰਛੀ
ਖਲਾ ਮੇਂ ਉਸੇ ਉੜਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਰ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਫਿਰ ਮੁਸਾਫਿਰ ਯੇ ਸੋਚਤਾ ਹੈ
ਖੁਦ ਕਾ ਕਫਨ ਸਜਾਏਂ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਸੇ ਪਹਿਲੇ

★ ★